

Dzięk

12 stron

Rok VII

Bydgoski

ORAZ WYDAWNICTWA: **DZIEŃ POMORSKI - GAZETA MORSKA - DZIEŃ GRUDZIĄDZKI - GAZETA GDANSKA**
DZIEŃ TCZEWSKI - DZIEŃ KUJAWSKI - GAZETA MOGILEŃSKA : - : - : - : - : -

Redakcja i Administracja: Bydgoszcz, ul. Marszałka Focha 12. Telefon: 22-18. Konto czekowe P. K. O. 205.102

Niemieckie zwycięstwo plebiscytowe Radość w Rzeszy, zadowolenie w Genewie i... we Francji

Genewa 16. 1. (PAT). Oficjalne wyniki plebiscytu w zagłębiu Saary:

Uprawnionych do głosowania — 539.542
oddano głosów — 528.704
za status quo — 46.613
za przyłączeniem do Francji — 2.083
za przyłączeniem do Niemiec — 476.089
głosów nieważnych — 501
białych kartek 1.256.

Rezultat przeszedł najbardziej optymistyczne nadzieje Niemców

Saarbruecken, 16. 1. (PAT). Rezultaty plebiscytu odpowiadają oficjalnym prognozykom kierownictwa frontu niemieckiego, ale niewątpliwie przeszły najbardziej optymistyczne ich nadzieje. Także neutralni obserwatorzy nie sądzili, aby większość za Niemcami mogła przekroczyć 80 do 85 procent. Za status quo głosowali jedynie socjaliści i komuniści i to w liczbie znacznie mniejszej, aniżeli przy ostatnich wyborach, jakie

się odbyły w Saarze. O rezultatach zdecydował fakt, iż cała ludność katolicka, która dawniej grupowała się w partii Centrum, wypowiedziała się całkowicie za Niemcami, mimo wysiłków utworzonego przed kilku miesiącami stronnictwa chrześcijańsko-społecznego.

Zwolennicy status quo utrzymują w dalszym ciągu, że plebiscyt odbył się pod terrorem frontu niemieckiego.

Entuzjazm w Niemczech — Pokojowe przemówienie Hitlera

Berlin, 16. 1. (PAT). Z zapartym tchem całe Niemcy oczekiwały ub. nocy ogłoszenia wyników plebiscytu saarskiego. Naogół liczone się już z pełnym zwycięstwem Niemiec. Niemniej jednak wyniki przeszły wszelkie oczekiwania. Bezpośrednio po podaniu przez radio ostatecznego wyniku, przemówił pełnomocnik kanclerza Buerckel z Neustadt (Saara), zdając Hitlerowi sprawę z przebiegu plebiscytu.

Z kolei zabrał głos kanclerz Hitler, wygłaszając przez radio monachijskie krótkie przemówienie, w którym podziękował mieszkańcom Saary w imieniu narodu niemieckiego za okazane dowody wierności i wezwał ich do zachowania również w obecnej chwili największej dyscypliny. „Wasza decyzja — oświadczył Hitler — umożliwi mi dziś złożenie deklaracji na rzecz uspokojenia Europy, że po przyłączeniu Saary Rzesza Niemiecka nie będzie już stawiała żadnych żądań terytorjalnych wobec Francji. Życzeniem naszym jest, aby kres tak smutnej krzywdy przyczynił się do uspokojenia społeczeństw europejskich. Niemcy, o ile zdecydowane są zapewnić sobie równowagę, o tyle gotowe są nie ociągać się ze spełnieniem żądań, koniecznych dla przywrócenia prawdziwej solidarności narodów wobec obecnych niebezpieczeństw.

Następnie min. Goebbels wezwał przez radio społeczeństwo niemieckie do urzędowania manifestacyjnych obchodów na znak zwycięstwa Niemiec w plebiscycie saarskim. W całej Rzeszy odbyły się wieczorem wielkie manifestacyjne pochody. Młodzież szkolna została zwolniona od nauki. Urządzono dla niej specjalne uroczystości. W godzinach rannych dzienniki berlińskie wydały nadzwyczajne dodatki z wynikami plebiscytu.

W Saarbrücken

Saarbruecken (PAT). Dzień wczorajszy był dniem wolnym od pracy. Przy-

wienia ewen. zamieszek i zapewnienia bezpieczeństwa przeciwnikom narodowych socjalistów.

W Paryżu

Paryż, 16. 1. (PAT). Stolica Francji z natężoną uwagą oczekiwała wyników głosowania w Saarze. We wczesnych godzinach rannych pisma wydały dodatki nadzwyczajne i to nie tylko dodatki wydały wielkie organy informacyjne, ale i dzienniki tej miary, co „Temps“ i „Figaro“. Naogół wypowiedzenie się ludności Saary za przyłączeniem do Rzeszy nie było dla nikogo niespodzianką.

Echa plebiscytu saarskiego w Gdańsku

Wczorajszy dzień, dzień zwycięstwa Niemców w plebiscycie saarskim, odbił się żywym echem wśród Niemców gdańskich. W godzinach rannych przy Glockentor, na Długim Rynku, na Węglowym Rynku i jeszcze w kilku innych miejscach ustawiono głośniki, przy których zgromadzili się przechodnie, aby usłyszeć nadawane przez radio wyniki głosowania.

Gdy wynik głosowania był już wiadomy, na domach pojawiły się chorągwie gdańskie, hitlerowskie i niemieckie.

O godz. 19 na Długim Rynku odbyła się demonstracja masowa. Do zebranych wygłosił przemówienie przywódca partii hitlerowskiej w Gdańsku Forster. Podobne demonstracje zorganizowano również w Sopocie, w Nitychu i w Nowym Dworze.

Co dalej?

(o) Genewa, 16. 1. (tel. wł.). Wiadomość o tak korzystnym dla Niemiec rozstrzygnięciu plebiscytu spowodowała w Genewie rozprężenie nastrojów nawet we francuskich kołach politycznych, oczekiwano bowiem z wielkim niepokojem poważnych trudności a nawet komplikacji na wypadek innego stosunku

głosów.

Najpóźniej za pięć tygodni Rzesza obejmie w posiadanie terytorjum Saary.

Zdaniem angielskich kół politycznych fakt ten może uterować drogę do powrotu Rzeszy do Ligi Narodów, oczywiście w wypadku zalegalizowania zbrojeń niemieckich.

Opinia Komitetu Trzech — powrót Saary do Niemiec

Paryż, 16. 1. (PAT). Donoszą z Genewy: Na odbytym posiedzeniu Komitetu Trzech powzięto opinię, że na zasadzie wyniku głosowania ludności saarskiej, zagłębie Saary winno być przyłączone do Rzeszy. Sprawozdanie w tym sensie przedstawione będzie przez Komitet Trzech Radzie Ligi Narodów, od której uzależniona jest ostateczna decyzja.

Francja godzi się z wynikiem plebiscytu

Oświadczenie premiera Flandina

Paryż, 16. 1. (PAT). Agencja Havasa donosi, że premier Flandin oświadczył, iż żaden Francuz nie będzie podawał w wątpliwość rezultatów plebiscytu. Należy się spodziewać, że wszystkie drażliwe kwestje między Francją i Niemcami będą mogły być załatwione i uregulowane pod egidą Ligi Narodów. Niezwłocznie podjęte będą rokowania handlowe dla umożliwienia wymiany towarowej między Francją a zagłębem Saary i ożywienia wymiany między Francją a Niemcami. Rząd francuski zastanawiał się nad możliwością emigracji z zagłębia Saary lecz zagadnienie to obchodzi

przedewszystkiem Ligę Narodów. „Jesteśmy przekonani — zaznaczył premier — że rząd niemiecki wyda niezbędne zarządzenia celem zapewnienia ochrony mniejszości. Francja ze swej strony nie może zamknąć granicy dla uchodźców, którzy naraziliby się na niebezpieczeństwo, pozostając na obszarze Saary po objęciu jej przez Rzeszę.

Jesteśmy przekonani, zakończył premier, że Francuzi w ogromnej większości pragną stopniowego polepszenia się stosunków francusko-niemieckich celem doprowadzenia do pokojowej

współpracy wszystkich państw europejskich.“

Braun wzywa do manifestacji

Saarbruecken, 16. 1. (PAT). Wczorajsza wieczorna „Volksstimme“ zamieściła odezwę przywódców frontu jedności Brauna i Pfordta p. t. „Prowadzimy nadal walkę“. Odezwa stwierdza, że gdyby nie Hitler, cała Saara głosowałaby za powrotem do Niemiec. Poza to odezwa wzywa front jedności do urzędowania w dniu dzisiejszym o godz. 10 rano manifestacji we wszystkich miejscowościach Saary i do utworzenia organizacji obronnej, która mogła zmierzyć się z „osławioną służbą porządkową frontu niemieckiego“.

Narazie — hitlerowskie żarty

Paryż 16. 1. (PAT). Z Saarbruecken donoszą, że na niektórych sklepach zwolenników status quo hitlerowcy przyklejali dziś napisy: „Magazyn do sprzedaży z powodu przewidzianego wyjazdu właściciela“. Albo też: „Właściciel wyjechał bez pozostawienia adresu“. Dotąd nie zanotowano żadnych incydentów.

Ucieczka lewicowców już się rozpoczęła

Paryż 16. 1. (PAT). Konsulat francuski w Saarbruecken otrzymał onegdaj zgórą 1000 podań o wize do Francji. Wszystkie niemal podania były motywowane obawą przed represjami hitlerowskimi. Petenci otrzymali wiele listów z pogrózkami. Celem położenia kresu pogłoskom o zamknięciu granicy francuskiej dla mieszkańców Saary, konsulat francuski wydał komunikat, w którym zaznacza, że wize będą wystawione petentom bez ograniczeń w ciągu 24 godzin.

Paryż 16. 1. (PAT). Według doniesień z Forbach grupa uchodźców z zagłębia Saary, złożona z 30 osób przekroczyła dziś po południu granicę francuską. W grupie tej znajdował się poseł Seldte i kilku przywódców frontu jedności wraz z rodzinami.

Przygotowania do przyjęcia uchodźców

Paryż, 16. 1. (PAT). Szereg dzienników omawia sprawę przyjęcia przez Francję emigrantów z Saary. „Matin“ nawołuje do okazania gościnności tym, którzy przez głosowanie czynnie stwierdzili swą przyjaźń dla Francji.

„Petit Journal“ twierdzi natomiast, że w momencie, gdy Francja przeżywa najtrudniejszy okres kryzysu na rynku pracy, 40-tysięczna rzesza uchodźców z Saary będzie dla państwa wielkim ciężarem.

Inne dzienniki donoszą, że rząd francuski wydał niezbędne zarządzenia, celem przyjęcia i osadzenia uchodźców z Saary w okolicach Bordeaux i w departamentach południowo-zachodnich.

Dziś na str. 7 pełna tabela 10-go dnia ciągnięcia Loterii

„Mimo kryzysu przebudowa ustroju rolnego nie załamuje się”

Z obrad komisji budżetowej Sejmu

Warszawa, 16. 1. (PAT). Komisja budżetowa Sejmu rozpatrywała dziś preliminarz budżetowy funduszu obrotowego reformy rolnej.

Sprawozdawca poseł Wł. Kamiński przedstawił prace w dziedzinie scalania gospodarstw rolnych, likwidacji uprawnień służebnościowych, prawodawstwa meljoracyjnego oraz parcelacji, stwierdzając, że do dn. 1 kwietnia 1934 r. od początku akcji scalono 460.289 gospodarstw oraz 3.376.897 ha a pozostało do scalenia około 7 i pół miliona ha. Parcelacja do dn. 1 kwietnia 1934 r. objęła ogółem 503.515 ha, sprzedanych 120.829 nabywcom osad anulacyjnych i osadnictwa wojskowego. „Parcelacja oddłużeniowa” nie dała prawie żadnego rezultatu. Mówca zaznacza m. in., że należy szukać rozwiązania nie tylko zagadnień gospodarczych, ale i pewnych problemów socjalnych wsi, m. in. jest rzeczą ważną umieszczenie na każdym kilometrze kwadr. na terenach kolonizacyjnych w Polsce a zwłaszcza w okręgu północnozachodnim jaknajwiększej ilości rolników. Z kolei referent podniósł, że bonifikaty dla dłużników funduszu obrotowego reformy rolnej wynoszą 350 miljo-

nów zł. od należności 943.800.000 zł. Prócz niskiej ceny niezbędnym elementem zdrowego obrotu ziemi — zaznaczył referent — jest możliwość kupowania na raty i zorganizowany kredyt. W dziedzinie parcelacji prywatnej otrzymujemy również umorzenie kwot ceny ziemi i zadłużenia. Dzięki ostatnim zarządzeniom koszt meljoracji będzie znacznie zmniejszony. Pożyczki z państw. funduszu kredytowego na meljoracje są w pewnych wypadkach umorzone w całości, w niektórych zaś będą znacznie zredukowane. Również długi rentowe zostały przerahowane, co dało poważne ulgi osadnictwu województw poznańskiego i pomorskiego.

W zakończeniu referent podkreślił, że mimo kryzysu przebudowa ustroju rolnego nie załamała się, lecz czyni poważne postępy. Wprawdzie parcelacja prywatna i prywatne instytucje finansowe zbankrutowały, a również i akcja Państwowego Banku Rolnego jest niedostateczna, ale za to akcja scaleniowa i parcelacja państwowa przez państwo jest bezkonkurencyjna. Ten dział gospodarki wywiązał się należycie ze swego zadania.

tomiast starać się będziemy przeciwstawiać się w wypadkach nieracjonalności planu ogólnego.

Jeżeli chodzi o parcelację, to zabiegi ostateczne, t. j. zmniejszenie cen ziemi zapomożą przeszacowania odciążą zainteresowanych dzięki temu powróci zaufanie, że ziemię można kupić i wywiązać się ze swoich zobowiązań. W przyszłym roku budżetowym nateżenie parcelacji pozostanie jeszcze nieduże, a to ze względu na niskie sumy, przewidziane w preliminarzu na zwiększenie zapasów ziemi i parcelację. Również i akcja komasacyjna uległa osłabieniu. Plan Ministerstwa liczy się z tem, że około 25.000 gospodarstw powinno otrzymać kredyty po 300 zł. Co się tyczy nowych kolonii, to metoda zastosowana w województwach zachodnich, że oddawano kolonie już zabudowane jest metodą najkosztowniejszą, ale całkowicie przekreślić jej nie można”.

OŻYWIONA I ZGODNA DYKUSJA.

Następnie rozwinęła się ożywna dyskusja. Poseł Czetwertyński (Stron. Narod.) stwierdził na wstępie, że **oba przemówienia p. ministra są bardzo realne**. Mówca poruszył dalej szereg bolączek wsi.

Poseł Chyla (BBWR.) uważa, że zarządzenia, poczynione w celu przyzniesienia ulgi w zadłużeniu rolników ma znaczenie psychiczne. Ludzie napowrót intensywnie wezmą się do roboty i wejdą w okres regulowania przykrych następstw różnorodnych konjunktur.

Poseł Mallnowski Marjan (Stron. Lud.) wygłosił dłuższe przemówienie, w którym zaznaczył przede wszystkim, że nastawienie dzisiejszych obrad napawa go zadowoleniem, a następnie stwierdził z radością, iż p. minister i referent poszli po linii zgodnej z linią wytyczną Stronictwa Ludowego.

P. minister Poniatowski o uzdrowieniu gospodarki rolnej

Po referacie zabrał głos p. minister rolnictwa Poniatowski, który zwrócił szczególną uwagę na charakterystyczną cechę, wyróżniającą Polskę w dziedzinie uzdrowienia gospodarki rolnej, t. j. na indywidualne nastawienie gospodarstw rolnych. „**My przywiązujemy olbrzymie znaczenie do przyrodzonego i do pewnego stopnia tajemniczego stosunku między człowiekiem, pracującym na ziemi i tą ziemią** — oświadczył p. minister. Powodujemy przez to może pewne opóźnienie w rozwoju technicznym, rezygnujemy z zastosowania szeregu technicznych zdobyczy, ceniąc od nich wyżej te indywidualne wartości psychiczne, które przez bardzo rozwiniętą technikę byłyby starte. Dopiero w dalszym etapie może być korzystne łączenie się w pewne doraźne zespoły dla pewnych tylko czynności gospodarczych.

W związku z tem indywidualnym nastawieniem zabiegi nasze dadzą się niewątpliwie ostro krytykować z punktu widzenia czysto gospodarczego. Naprzykład przy komasacji gros kosztów polega na ustaleniu starego stanu posiadania nie tylko pod względem rozmiarów, ale i wartości gospodarczej działek, którą szacujemy z całym namaszczeniem. Postępujemy tak dlatego, że liczymy na to, iż w ten sposób stworzy-

my warunki pomyślniejszego niż dotychczas rozwoju gospodarczego dzięki wartościom psychicznym, które ten system pociąga za sobą”.

Przechodząc do szczegółów, p. minister podkreślił, że rozrost prac komasacyjnych zawiera w sobie niebezpieczeństwo mniej dokładnych ich wyników. „Musimy w stosunku do zażeń zachować twardą postawę wobec wszelkiego tendencyjnego załatwiania lub nieuczciwości pracowników, na-

Echa plebiscytu

Pod taką ochroną przewożono urny wyborcze w dniu głosowania w Saarze.

Komisja plebiscytowa w drodze do Genewy wiezie 60 pak z kartkami wyborczymi które będą spalone

Paryż, 16. 1. (PAT). Komisja plebiscytowa opuściła Saarbrücken wczoraj wieczorem, udając się specjalnym pociągiem do Genewy. Komisja plebiscytowa przewiezie nie tylko raporty oficjalne z wynikami plebiscytu, ale również 60 pak zawierających oddane przy plebiscycie głosy wyborców. **Karty zostaną spalone w Genewie w obecności członków Rady Ligi.**

Pociąg komisji plebiscytowej do granicy francuskiej był eskortowany przez oddział wojsk angielskich. Na terytorjum francuskim służbę bezpieczeństwa pełni żandarmerja francuska, która przekazuje swoje funkcje na granicy szwajcarskiej oddziałom szwajcarskim. Komisja złoży swój raport Radzie Ligi Narodów we środe popołudniu.

„Dar Pomorza” w Honolulu Pomyślny passat przyspiesza podróż

Warszawa, 16. 1. (PAT). Statek szkolny „Dar Pomorza” przybył dnia 13 stycznia do portu w Honolulu na wyspach Hawajskich. W ostatnim tygodniu statek szkolny natrafił na bardzo pomyślny passat, który pozwolił statkowi robić przeciętnie po 260 mil morskich na dobę, podczas gdy normalnie przebywa na dobę po 120 mil morskich. W Honolulu „Dar Pomorza” był przyjęty owacyjnie i bardzo gościnnie. Statek ma zamiar wyruszyć w dalszą drogę do Japonii dn. 17 stycznia oraz przybyć do Jokohamy około 18 lutego. Kapitan statku donosi, że na statku wszystko w porządku i że wszyscy są zdrowi.

Ustawa konstytucyjna w Senacie

Warszawa, 16. 1. (PAT). 69-te posiedzenie plenarne Senatu wyznaczono na dzień 16 stycznia br. na godz. 11. Na porządku dziennym znajduje się **jedynie sprawozdanie komisji konstytucyjnej o projekcie ustawy konstytucyjnej**. Projekt referuje sen. Wojciech Roźnowski.

Stan bezrobocia

Warszawa, 16. 1. (PAT). Stan bezrobocia na terenie całego państwa wyniósł dn. 12 stycznia br. na podstawie danych biur pośrednictwa pracy 450.070 osób, co stanowi wzrost bezrobocia w stosunku do tygodnia poprzedniego o 20.950 osób.

Także „działacze” narodowi

(o) **Września**, 16. 1. (tel. wł.). Prokurator doręczył akt oskarżenia niejakiemu Buczyńskiemu i Marszałkiewiczowi; są oni oskarżeni z § 230 k. k. a więc o **przestępstwa na tle erotycznym**. Obaj oskarżeni są wybitnymi działaczami „narodowymi” na tutejszym terenie.

Węgierski przyjaciel Polski w Warszawie

Warszawa, 16. 1. (PAT). Do Warszawy przybył były premier węgierski Karol Huszar z synem i sekretarzem celem zebrania materiału do pracy swojej pod tytułem „Polska a Węgry”. Dzieło to będzie opublikowane w języku polskim i węgierskim w Budapeszcie. Obszerna ta książka będzie poświęcona **stosunkom polsko-węgierskim, kulturalnym i gospodarstwu**. P. Huszar spędzi kilka dni w stolicy, poczem wyjedzie do Krakowa, Lwowa i Poznania.

Odczyt o Marszałku Piłsudskim w Budapeszcie

Staraniem Węgierskiego Towarzystwa im. Mickiewicza odbyło się w Węgierskiej Akademii Umiejętności pod przewodnictwem Georę Lukacsa, radcy tajnego, b. ministra Oświaty, zebranie, na którym dr. Andor Żuławski wygłosił odczyt o Marszałku Piłsudskim i bitwie warszawskiej. Prelegent nawiązał treść odczytu do książki Marszałka Piłsudskiego p. t. „1920”, przetłumaczonej ostatnio na język węgierski.

Sprawozdanie o stanie długów Państwa

Pod przewodnictwem sen. dr. Popławskiego odbyło się w gmachu Ministerstwa Skarbu posiedzenie Komisji Kontroli Długów Państwowych. Na posiedzeniu **temat przyjęty zostało sprawozdanie**, przedstawione przez Urząd Długów Państwa.

U usprawnienie komunikacji tranzytowej przez Polskę Konferencja kolejowa w Zakopanem

W dniach 11 i 12 bm. obradowała w Zakopanem międzynarodowa konferencja rozkładów jazdy pod przewodnictwem naczelnika wydziału pasażerskiego ministerstwa komunikacji inż. A. Tuza, z udziałem przedstawicieli warszawskiej, krakowskiej, katowickiej i lwowskiej dyrekcji kolejowych oraz przedstawicieli zarządów kolei austriackich, czeskosłowackich i Z. S. R. R.

Przedmiotem konferencji było stworzenie nowej komunikacji Dalekiego Wschodu i krajów bałtyckich ze środkową Europą, jak również uzgodnienie rozkładów jazdy w komunikacji sąsiedzkiej między Polską i Czechosłowacją.

Niepoznana paczka zawierała drogocenny skarb

(o) **Sosnowiec**, 16. 1. Dnia 10 bm., gdy pociąg osobowy nr. 224 przybył z Częstochowy do Dąbrowy Górnej z przedziału 3 klasy wszedł pewien pasażer i wręczył bagażowiemu paczkę zawiniętą w brudny papier, mówiąc, że znalazł ją w wagonie, prawdopodobnie pozostawioną przez jakiegoś roztargnionego pasażera.

Gdy paczkę oddano naczelnikowi stacji, zainteresowano się jej zawartością. Ku zdumieniu obecnych okazało się, że znajduje się w niej kolekcja drogocennej biżuterji, brylantów, pereł, złotych łańcuchów, pierścieni niezwykle cennych, których wartości wprost nie dało się oszacować.

Przypuszczają, że oddawca paczki nie wiedział o jej zawartości. Prawdopodobnie jest to łup złodzieja porzucony podczas ucieczki. Władze śledcze poszukują obecnie właścicieli kosztowności.

Spadek deficytu budżetowego w grudniu

Spowodowany wzrostem dochodów i spadkiem wydatków

Warszawa, 16. 1. (PAT). Dochody budżetowe w grudniu 1934 r., a więc w 9-tym miesiącu roku budżetowego 1934-35 wyniosły 182,1 milj. zł, wobec 191,2 milj. zł w listopadzie roku ubiegłego oraz 175,5 milj. zł w grudniu 1933 r. Wydatki budżetowe wyniosły w grudniu 1934 r. 186,8 milj. zł, wobec 181,2 milj. zł w listopadzie roku ub. i 193,7 milj. zł w grudniu 1933 r. W ten sposób deficyt budżetowy w grudniu roku ub. wyniósł zaledwie 4,7 milj. zł wobec 18,2 milj. zł w grudniu 1933 r.

Spadek deficytu budżetowego do stosunkowo nieznacznych rozmiarów w grudniu 1934 r. spowodowany został **poważnym wzrostem dochodów** w porównaniu z grudniem 1933 r. oraz nie mniej **poważnym spadkiem wydatków**.

Wpływy z danin publicznych i monopolów wyniosły w grudniu 1934 r. 155,7 milj. zł wobec 148,8 milj. zł w listopadzie 1934 r. Podatki bezpośrednie w grudniu roku ub. 60,6 milj. zł wobec 57,5 milj. zł w listopadzie tegoż roku. Podatki pośrednie 14,3 milj. zł wobec 15,1 w listopadzie cła 6,1 milj. zł wobec 8,8 milj. zł, opłaty stempłowe i daniny pokrewne 7,9 milj. zł wobec 7,2 milj. zł w listopadzie, wreszcie 10 proc. nadzwyczajny dodatek do danin publicznych 7,3 milj. zł wobec 6 milj. zł w listopadzie roku ub. Inne daniny uczestniczyły we wpływach mniejszymi sumami.

Stronictwo Narodowe a Żydzi

(t.) „Gazeta Warszawska”, organ naczelny t. zw. stronnictwa narodowego, dostała ostatnio porządnie po nosie od jednego z czołowych przywódców endecji, prof. Stanisława Grabskiego.

Prof. Stanisław Grabski w okresie Świąt Bożego Narodzenia wyluszczył na łamach „Kurjera Warszawskiego” swój pogląd na zagadnienie mniejszości narodowych w Polsce. Stanowisko jego w tej sprawie ogromnie nie podobało się „Gazecie Warszawskiej”, która udzieliła surowej admonicji jednemu z głównych patronów swego stronnictwa.

W odpowiedzi w tymże „Kurjerze Warszawskim” z dnia 10 b. m. Stanisław Grabski wystąpił z niezwykle ostrym artykułem, potępiającym zarówno poglądy „Gazety Warszawskiej” na zagadnienie żydowskie, jak i metody działania w tej sprawie, przez nią propagowane. Artykuł ten, z całą surowością i bezwzględnością odstawiający zakłamanie się „Gazety Warszawskiej” w demagogicznej i państwowo destrukcyjnej robocie, stanowi niezwykle sensacją w świecie politycznym. Zarazem uwidacznia on całą płytkość i powierzchowność haseł programowych stronnictwa nazywającego siebie „narodowym”.

Poniżej drukujemy ważniejsze wyjątki z tego niezwyklego artykułu (podkreślenia nasze).

Na wstępie Stanisław Grabski pisze: „Gazeta Warszawska” (nr. 389) zgromiła mnie za poglądy, które wypowiedziałem o kwestji żydowskiej w ankiecie w gwiazdkowym numerze „Kurjera Warszawskiego”.

Według niej każdy „działacz narodowy” obowiązany jest:

1) uznać sprawę żydowską za najważniejszą dziś dla Polski zagadnienie dziejowe;

2) nie ograniczać się do pozytywnej pracy nad spolszczeniem przemysłu, handlu, miast, adwokatury, medycyny — bo to byłoby „redukowaniem zmagania między narodem polskim a Izraelem do drobnej indywidualistycznej walki konkurencyjnej między sklepikami i kancelarjami adwokatami”;

3) zgodnie z tem kłaść główny nacisk na „wielką akcję negatywną”, a nie na „akcję pozytywną, która przyniesie jedynie znikomą korzyść”;

4) wierzyć, że „gdy pozycja Izraela w świecie jest mocna — jest on mocny i w Polsce, a gdy w całym świecie rodzi się antysemityzm — słabną siły żydowskie również u nas”.

Tezy te, jak twierdzi niepodpisany publicysta „Gazety Warszawskiej”, były już skrytykowane w 1912 r. i jakoby „Pogląd tego, zarówno w stanowisku ideologicznym, jak w poczynaniach praktycznych, oboz narodowy trzymał się od tego czasu w sposób konsekwentny i stały”. Jedynie ja rzekomo spowodowałem odchylenie od tej „niezachwianie antyżydowskiej postawy” rozmowami memi z żydowskimi przywódcami przed majem 1926 r. Ale to miała być osobista moja polityka.

Nie wiem, kto jest autorem tej udzielonej mi admonicji. Ale historii „obozu narodowego” nie zna on należycie.

Po tym wstępie Stanisław Grabski wymienia wszystkie swoje stanowiska w obozie narodowej demokracji oraz tytuły, uprawniające go do zabierania głosu w tej sprawie, poczem pisze dalej:

„Otóż stwierdzam, że zarówno w Lidze Narodowej i stronnictwach demokratyczno-narodowych przed wojną, jak i w Związku Ludowo-Narodowym po wojnie za „najważniejsze dla Polski dziejowe zagadnienie” uważaliśmy nie sprawę żydowską, lecz odzyskanie niepodległości i zjednoczenie Polski, ustalenie jej granic, ściśle zespolenie narodowo mieszanym kresów z rdzennie polskim terytorjum w jednolite państwo narodowe, dostęp do morza i walkę na wszystkich polach z odwiecznym wrogiem narodu polskiego — Niemcami”.

Tu Stanisław Grabski oświadcza, że „przez tych 18 lat oboz narodowy ani razu nie organizował „akcji negatywnej” względem Żydów”, poczem wymienia różne prace nad rozwojem polskiego handlu po wsiach i miasteczkach, mówi że osobiście był okrzykany za „najgorszego antysemitę” w Galicji i wreszcie pisze:

„A co się tyczy moich rozmów z przywódcami żydowskimi — to po raz pierwszy prowadził je już w 1918 r. i to na wyraźne zlecenie p. Romana Dmowskiego”.

Wkrótce po zawieszeniu broni na froncie francusko-niemieckim paryski Komitet Narodowy wysłał mnie do Warszawy z misją doprowadzenia do porozumienia i współpracy na kongresie pokojowym między nim a Naczelnikiem Państwa, komendantem Piłsudskim. Zażądano przytem odemnie, bym wyjechał tego samego dnia, w którym powzięto tę uchwałę. Więc opuściłem posiedzenie Komitetu i poszedłem do swego mieszkania, by się spakować. Niezadługo przyszedł do mnie prezes Komitetu p. Dmowski,

by mi oświadczyć, że poza rokowaniami z Naczelnikiem Państwa i stronnictwami polskimi **powinienem jaknajspieszniej przeprowadzić rozmowy z działaczami żydowskimi.**

Zgodnie z tem zaleceniem przeprowadziłem szereg rozmów z przywódcami żydowskimi w Warszawie i Krakowie. A we Lwowie prowadził je s. p. Aleksander hr. Skarbek”.

A więc wódz i jeden z głównych twórców narodowej demokracji Dmowski uznawał pierwszy potrzebę i państwową konieczność porozumienia z mniejszością żydowską!

Dlaczego więc prasa „narodowa” nie krzyczy, że zaprzedał Polskę Żydom? Stanisław Grabski pisze dalej:

„Po raz drugi rozmawiałem z przywódcami żydowskimi w 1925 r. (a nie 1926) na życzenie s. p. hr. Skrzyńskiego, ówczesnego ministra spraw zagranicznych w gabinecie mego brata Władysława. Potrzebne mu bowiem były te rozmowy dla jego starań o miejsce dla Polski w radzie Ligi Narodów.”

I te drugie rozmowy, tak samo jak pierwsze, nie były więc osobistą moją polityką. **Jedne i drugie były potrzebne tym, którzy w danym czasie kierowali naszą polityką międzynarodową.**

Następnie stwierdza Stanisław Grab-

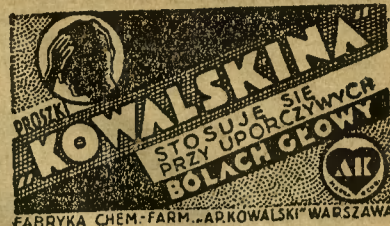
ski, że „nie istnieje już Związek Ludowo-Narodowy, ani demokracja narodowa”, czyli innymi słowami dzisiejsze stronnictwo narodowe nie jest tem, czem był jego poprzednik.

Admonicję swoją kończy Stanisław Grabski surowymi słowami:

„Bo nieprawdą jest, że pozycja Żydów w Polsce jest silna, gdy jest silna na całym świecie, a słabnie, gdy rozwija się antysemityzm w innych też krajach. To napłynęli oni do Polski i opanowali nasz handel i przemysł właśnie wtedy, gdy zaczęły się ich przesładowania w Niemczech, a odplynęli z Wielkopolski i Pomorza, gdy w drugiej połowie XIX w. zaczęło im być w Niemczech bardzo dobrze.

I pustym frazezem jest wołanie o dziejowej walce Polski z międzynarodową potęgą żydowską. Najbardziej niebezpiecznym przeciwnikiem Żydom, najgroźniejszą demonstracją antyżydowską nie zachwieją ani na odrobinę potęgą finansjery żydowskiej w New Yorku, Londynie czy Paryżu. To nie jest prawdziwa walka — to tylko okłaskiwanie przez polską widownię walki, prowadzonej na cudzych arenach, przedewszystkiem na arenie niemieckiej.

W jednym „Gazeta Warszawska” ma całkowitą rację: jest „wyraźna różnica między moim a jej stanowiskiem”. Ona gloryfiku-

Je negację — ja głoszę program pozytywnej pracy”.

I co na to powiedzą „Gazeta Warszawska” i jej podobne „Kurjery Poznańskie” i „Słowa Pomorskie”, uważające sprawę żydowską za główną swoją ideową pożywkę i bezmyślnie jęczące wewnętrzne stosunki w Państwie Polskiem i utrudniające mu pochod ku mocarstwowi przyszłości?

Ta jest zasadnicza różnica między nami a endecją, że oboz nasz dąży do rozwiązania kwestji mniejszości narodowych w Polsce, a więc także i mniejszości żydowskiej, w myśl wskazań tylko i wyłącznie polskiej racji stanu, natomiast endecja usiłuje z tego poważnego zagadnienia państwowego uczynić przedewszystkiem narzędzie płytkiej i demagogicznej agitacji partyjnej.

Porozumienie sióstr łacińskich

Po zachwytach refleksje — Francuski sukces a korzyści włoskie — P. Laval i św. Marcin z Tours

(Od własnego korespondenta)

Paryż, w styczniu.

Wieść o szybkim zawarciu w Rzymie układów regulujących stosunki francusko-włoskie powitana została z entuzjazmem przez francuską prasę, przyczem głosy dzienników odpowiadały nastrojom opinii, co we Francji dość rzadko się zdarza, zwłaszcza gdy wchodzi w grę sprawa zagraniczna. Młodzi mają szczęście — mówiono pod adresem p. Lavała, który objął kierownictwo przy Quai d'Orsay w niezwykle wczesnym jak na tutejsze stosunki wieku lat 51. Zestawiano to, czego dokonał on w ciągu niespełna trzech miesięcy z groźną sytuacją, jaką pozostawił poległy na posterunku sądowy polityk wielkiej miary, Ludwik Barthou.

Istotnie, w pierwszej połowie października przedewszystkiem sprawa Saary wyglądała niemal katastrofalnie. Słychać było nawet szczęk broni nad granicą. Jednocześnie próby nawiązania rokowań z Italią napotykały na tem większe przeszkody im bardziej zaostbrał się konflikt francusko-niemiecki. Po marsylskiej tragedji perspektywy porozumienia z południową „siostrodzienną” mogły się wydać prosto bezna-dziejne wobec niechylącego, jak mniemano, zaognienia stosunków włosko-ju-gosłowiańskich.

Nagle odmieniło się wszystko... I co do Saary, i co do Italji... Oczywiście bez cudów. Przeciwnie: drogą zupełnie logicznego rozwoju rzeczy. Punktem

wyjścia było załatwienie spraw związanych z saarskim plebiscytem ku obopólnemu zadowoleniu t. zn. przedewszystkiem ku zadowoleniu Niemiec. Włoska polityka nie mogła już od tej chwili liczyć na skierowanie niemieckiego impetu przeciw Francji i na wznowienie tej gry dyplomatycznej między Berlinem i Paryżem, jaką Rzym praktykował bezpośrednio po objęciu władzy przez Adolfa Hitlera. Natomiast należało obawiać się, że Trzecia Rzesza zwróci swe apetyty znowu w kierunku Austrii i że będzie próbowała porozumieć się raczej z Francją przeciw Włochom niż z Włochami przeciw Francji.

Na tem tle nadarzała się świetna sposobność odrestaurowania ententy sióstr łacińskich, zlikwidowania nieraz bardzo groźnych kwasów i sporów, jakie nagromadziły się między niemi w ciągu ostatnich lat 15, zabezpieczenia Francji od strony południowych granic. I oto p. Laval po mistrzowsku okazał wyzyskał za stosunkowo skromną cenę.

Tak w samej rzeczy przedstawia się jedna strona medalu, prezentująca niewątpliwie wybitny sukces francuskiej dyplomacji. Gdy jednak nieco wyszumiemy pierwsze zachwyty — jak pisała „Ere Nouvelle”, zachwyty „bez zastrzeżeń” — trzeba było uprzytomnić sobie, że piękny medal ma także stronę odwrotną, ową właśnie cenę porozumienia, z pewnością stosunkowo skromną, zwa-

szcza skromną stosunkowo do tego, czego Włochy nie tyle żądały, ile... groziły, że żądać będą.

Oczywiście owe 114.000 i coś jeszcze (rektyfikacja granic między Erytreją i Somalją) km. kw. francuskiego terytorjum w Afryce, owe prawa dla włoskich obywateli w Tunisie, ów włoski udział w kolei Dżibuti — Addis Abeba, to niewiele, to prawie nic, jeśli zważyć, że oddziały faszystowskiej milicji nieraz spiewały na ulicach Rzymu o konieczności „odebrania” Francji nie tylko Tunisu, lecz także Korsyki, Nicei i Sabaudji.

Przechodząc atoli od pieśni do konkretnego rachunku w myśl francuskiego przysłowia „les bons comptes font les bons amis” (skrupulatne rachunki utrwalają przyjaźń), godzi się zapytać co ze swojej strony Włochy dały Francji wzamian za to jej względne „prawie nic”. Odpowiedź jest bardzo łatwa. Nie dały jej prosto nic, jeszcze w nawiązaniu otrzymując francuskie zobowiązanie w sprawie ochrony Austrii, co leży przedewszystkiem w interesie Włoch. I nie trzeba się łudzić, jakoby Italja nawzajem zobowiązała się do czegokolwiek wobec Francji w stosunku do Niemiec. Jeden z półurzędowych włoskich komentarzy w związku z rzymskimi układami stwierdzał dosłownie: „Układy te nie mają żadnego ostrza anty-niemieckiego, oczywiście o tyle, o ile Niemcy uznają niepodległość Austrii za rzeczywistość nie nadającą się do dyskusji”.

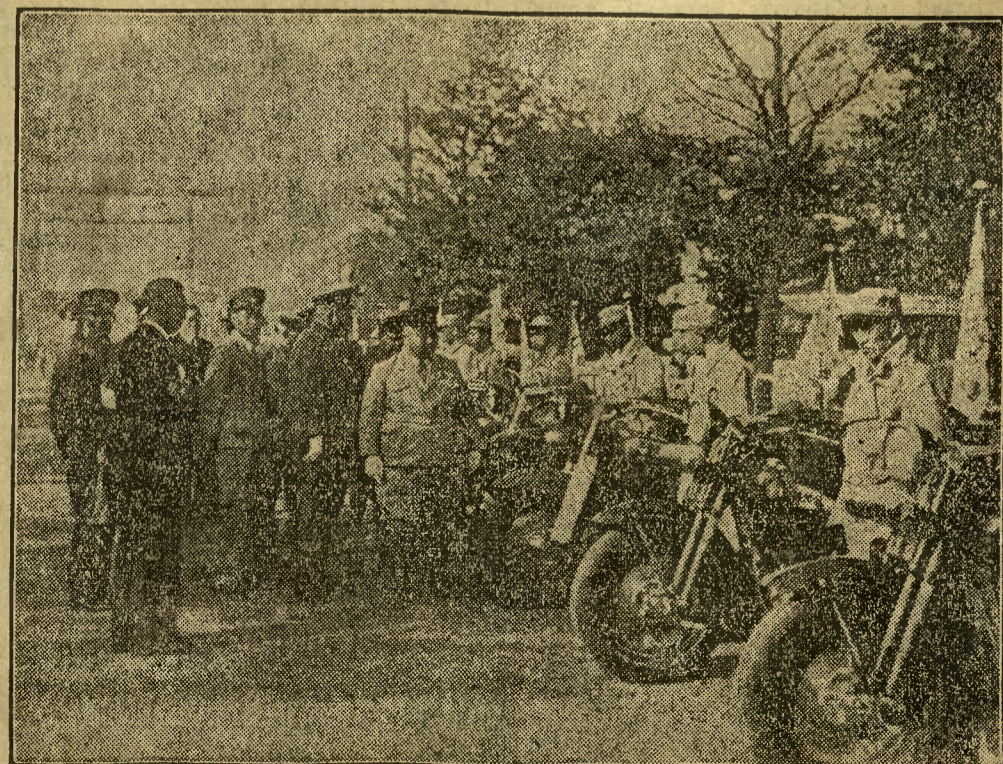
To też, patrząc trzeźwo w oczy fakto-m, trzeba przyznać pewną dozę słuszości dowcipowi berlińskiego korespondenta madryckiej gazety „A. B. C.”. Napisał on, że p. Laval jest po świętym Marcinie z Tours pierwszym Francuzem, który coś bezinteresownie ofiarował. Według legendy, mianowicie św. Marcin z Tours podzielił się płaszczem z Chrystusem. „Dlatego właśnie — do-dawał złośliwie hiszpański publicysta — św. Marcin z Tours to dla francuskich wieśniaków najbardziej godny czci, bo najbardziej niepojęty wśród wszystkich świętych”.

Konieczna jest wszakże pewna poprawka. Między św. Marcinem i p. Lavałem Francja miała Arystydesa Brianda. Jego bezinteresowne dary także budziły przez długi czas zachwyt dużej części francuskiego ogółu. Rezultat był oślakany. Bezspornie dziś sytuacja jest inna. Dziś następcem bezinteresowności p. Lavała ma być przyjaźń nie między dwoma mężami jak z czasów Brianda i Stresemanna, lecz między dwoma państwami.

Idzie tylko o to, żeby ta przyjaźń okazała się trwałą. Jeśli tak będzie, rzymskie układy opłacą się Francji stokrotnie.

G. de Glorion

Uwojskowanie japońskich motocyklistów

W Japonji wszyscy motocykliści zostali w ostatnich czasach zorganizowani wojskowo i na wypadek wojny włączeni być mają do wojsk obronnych.

Nowe rewelacje procesu w Flemington Zacięta walka między świadkiem a obroną

W krótkich doniesieniach telegraficznych podaliśmy już głównie szczegóły zeznań koronnego świadka oskarżenia w procesie Hauptmanna — dr. Condon. Poniższa obszerniejsza relacja z tego dnia rozprawy, który był siódmym z kolei, daje szereg nowych niezmiernie ciekawych momentów.

W tej nerwowej atmosferze rozpoczyna swe zeznania dr. Condon, o dziwnym przezwisku „Jafsie”, jest to 74-letni nauczyciel szkolny, który odegrał dość niewyraźną rolę przy wręczaniu okupu, jako pośrednik między pułkownikiem Lindberghiem i porywaczem. Mimo ostrej przepawy, która go czeka z obrońcą Hauptmanna, adwokatem Reilly, dr. Condon jest uśmiechnięty. Cieszy go, widać, jego niezwykła popularność. Otrzymał w ciągu ubiegłego tygodnia 46 tysięcy telegramów i listów, zachęcających go do bezwzględnej zdemaskowania Hauptmanna, jako okrutnego porywacza i mordercę małego Lindbergha.

Pojedynek Condon-Reilly rozpoczął się słowami dość osobliwie brzmiącymi w sali sądowej:

— Pan jest zapaśnikiem ciężkiej wagi — zwrócił się dr. Condon z uśmiechem do adwokata. Ja również. Więc zaczynamy.

Adwokat Reilly, który broni oskarżonego bezinteresownie, przypuszcza ostry atak. Ustala, że „Jafsie” wmieszany był w awanturę miłosną i utracił w dwu szkołach stanowisko nauczyciela za postępowanie niegodne dżentelmena. Dr. Condon nie daje się jednak wytrącić z równowagi podstępnie pytaniami, strzegąc się czujnie przed zasadzkami.

— Nie rozumiem pańskich pytań — woła w pewnej chwili.

— Czy pan nie rozumie po angielsku? — krzyczy rozżwieciany Reilly.

— Nie ten, którego pan wzywa — odpięra świadek tonem nauczyciela, który strofuje ucznia.

Sala wybuchła śmiechem. Sprzymierza się bowiem z każdym posunięciem, które gości w obrońcę i oskarżonego.

SENSACYJNA KONFRONTACJA.

Niespodzianie adwokat Reilly zapowiada ważną konfrontację. Salę zalega cisza. Reilly obraca się ku widowni. Daje znak ręką. Kobieta w zielonej sukni, lat około trzydziestu, zbliża się ku dr. Condon. Bezbarwnym głosem powoli wymienia swe nazwisko:

— Hermine Koeran...

Publiczność jest zaskoczona. Nazwisko jest jej zupełnie nieznane.

Niemniej zaskoczony i zdetonowany wydaje się dr. Condon. Blednie. Potem — fala czerwieni zalewa mu twarz. Urywany głosem, patrząc, jak urzeczony, na milczącą kobietę, mówi:

— Przypominam sobie... Ta pani złożyła mi wizytę... Wkrótce po tragicznym wydarzeniu u Lindberghów...

Adwokat Reilly oświadcza donośnym głosem:

— Ta kobieta zaświadczy, że „Jafsie”, który nie przeczy, że ją zna, powiedział do niej pewnego dnia: „Znam porywacza dziecka. John (Hauptmann) przyszedł nie na cmentarz, ale do mojego domu. Wiem wszystko”.

Dr. Condon zaprzecza.

Adwokat Hauptmanna, zapowiadając ze-

W kilku wierszach

W ostatnich dniach na terenie Rzeszy, a przedewszystkiem w BERLINIE SKONFISKOWANO WIEKSZOŚĆ DZIENNIKÓW ZAGRANICZNYCH, a przedewszystkiem francuskich, angielskich i szwajcarskich. „Baeseler Nachrichten” konfiskowane były co dzień od ubiegłego piątku. W sobotę policja w Berlinie skonfiskowała wszystkie gazety angielskie z wyjątkiem „Timesa”. Ze skonfiskowanych dzienników francuskich wymienić należy „Temps”, „Echo de Paris” i „Figaro”.

W Budapeszcie 21 bm. odbędzie się ROZPRAWA PRZECIWO KOMUNISCIEM RAKOSIEMU, który podczas rewolucji komunistycznej na Węgrzech był komisarzem ludowym. Po stłumieniu komunizmu Rakosi dostał się w ręce władz, które wydały go Sowietałom zamian za jeńców węgierskich. Po latach powrócił on na Węgry, gdzie pod fałszywym nazwiskiem prowadził propagandę komunistyczną. Został jednak uwięziony. Oskarżenie zarzuca Rakosiemu m. in. szereg morderstw, dokonanych w czasie przewrotu komunistycznego na Węgrzech. Rozprawie przysłuchiwać się będzie poseł sowiecki w Budapeszcie Behzadjan, oraz dwaj delegaci rządu sowieckiego, którzy specjalnie w tym celu przybędą z Moskwy.

znaną tajemniczej kobiety za parę dni, w kolejce świadków obrony, nie przerywa ataku na dr. Condon. Pada niespodziane pytanie:

ŚWIADK WIDZIAŁ HAUPTMANNĄ PRZED ARRESTOWANIEM.

— Czy widział pan Hauptmanna po wręczeniu mu okupu?

Po dłuższej chwili milczenia „Jafsie” odpowiada:

— Tak, widziałem...

— Kiedy?

— W sierpniu ubiegłego roku.

— Gdzie?

— Spostrzegłem go na ulicy, przejeżdżając autobusem.

— Dlaczego nie kazał go pan aresztować?

Dr. Condon daje mało przekonywującą odpowiedź:

— Obawiałem się ofiar w ludziach podczas pościgu policji.

W siódmym dniu rozprawy obrońca Hauptmanna zdobył dwie ważne pozycje, konfrontując dr. Condon z nowym świadkiem, Hermine Koeran, której rola w procesie nie jest jeszcze skończona i ustalając niespodziewany fakt, że „Jafsie” widział Hauptmanna przed osadzeniem go w więzieniu. Dlaczego dr. Condon nie kazał go natychmiast aresztować?

Mimo swej popularności (46.000 listów) i przytomności umysłu, dr. Condon nie wyjaśnił swej roli w dramacie Lindberghów. Pozostaje ona nadal niewyraźna i tajemnicza, a według sugesji adwokata Reilly — zgłośa podejrzana.

Zima zagraża zdrowiu dzieci

Częste mrozy, ślota i niepogoda są powodem przeziębień. Dzieci są na to szczególnie narażone, gdyż bez względu na pogodę muszą odbywać swą, nieraz daleką drogę do szkół. Przeziębienia i kaszel wywołują mogą poważniejsze schorzenia i powikłania. Należy temu zapobiegać przez wzmocnienie i uodpornienie organizmu dziecka, stosując Emulsję Tranową f. Scotta. Ogólnie bowiem wiadomym jest, że Emulsja Tranowa firmy Scott & Bowne, zawiera czysty wyciąg wątroby wędzusa, najbogatszego ze wszystkich źródeł w witaminy A i D, a także w hipofosfity wapnia oraz sodu, wzmacniające kościec dziecka. Dlatego też w przypadkach osłabień, krzywicy, skrofuiach i anemji, Emulsja Tranowa f. Scotta daje dobre wyniki. Jest ona przyjemna w smaku, łatwo przyswajalna, pobudza apetyt i powoduje przyrost wagi dziecka. Przy zakupie należy żądać oryginalnej Emulsji Tranowej, wyrobu f. Scott & Bowne, S. A. ze znakiem ochronnym „Rybak z wątuszem na plecach”.

Postrach Japonji

Fudzijama, najwyższa góra, zarazem wulkan japoński, będący postrachem całego Nipponu, gdyż powodujący częste katastrofy wybuchu i trzęsienia ziemi, których ofiarą padają tysiące ludzi w licznych miastach ulegających zniszczeniu. Zdjęcie dokonane za pomocą promieni infraczerwonych z odległości 250 km, nieosiągalnej ludzkim wzrokiem.

Kto zarobił miliony na trzęsieniu ziemi?

Przed niedawnym czasem zmarł w Kancas City niejaki Momentio, który swój miliardowy majątek zawdzięcza jedynie trzęsieniu ziemi.

Wywędrował on w r. 1849 ze Sycylii do Ameryki w nadziei zrobienia wielkiej fortuny. W tym celu postanowił on poszukiwać złota w Colorado, gdzie w tamtejszych wąwozach górskich miały się znajdować bogate złotodajne żyły. Nie miał jednakowoż pieniędzy na opłatę robotników, którzyby mu mogli udzielić pomocy w jego przedsięwzięciu.

Pewnej nocy obudził się Momentio ze snu na skutek gwałtownego trzęsienia ziemi i załamywał ręce z rozpacz, że rozkopaną własnoręcznie przez niego

ziemię zasypią zwały górskie wyrzucone siłą trzęsienia. Kiedy jednak nastał świt, oczom jego przedstawił się niezwykle widok: Wskutek gwałtownych wstrząsów potworzyły się w blokach skalnych wylomy, przez które prowadziła wolna droga do długich poszukiwanych przezeń żył złota.

Wiadomość ta rozeszła się lotem błyskawicznym po całym Colorado, skąd wyruszyła cała armja poszukiwaczy złota, o które toczyły się przez długi czas zacięte walki. Dopiero rząd zlikwidował konflikt w ten sposób, że udzielił jedynie tylko Sycylijczykowi Momentio wyłącznego prawa eksploatacji tych terenów.

Wzrost przestępczości w Sowietach

Od paru dni „Prawda” wprowadziła rubrykę przestępstw pospolitych. M. in. aresztowano 5 sprzedawców fałszywych brylantów, którzy sprzedali ich na sumę 65 tys. rubli. Poza to wykryto malwersacje z fałszywymi obligacjami sowieckich pożyczek państwowych, kilka wypadków zbrojnej grabieży oraz aresztowano kilkanaście osób za „chuligaństwo”.

Ilość przestępstw pospolitych ostatnio bardzo poważnie wzrosła. „Komsomolska

Prawda” upatruje w niem wrogą akcję polityczną ze strony elementów zdeklasowanych.

Prokurator naczelny ZSRR Akułow rozesłał okólnik, polecający prokuratorom lokalnym zastrzeżenie walki z przestępstwami, związanymi z przygotowaniem do zasiewów wiosennych i nakazujący pociąganie do najsurowszej odpowiedzialności za kradzież lub niedbałe przechowywanie rezerw nasiennej kłchw remont traktorów i t. p.

Połączenia lotnicze Polski z Kopenhagą

Duńskie towarzystwo komunikacji lotniczej zamierza uruchomić od wiosny komunikację samolotową Kopenhagi z wyspą Bornholm. Samoloty mają odbywać loty 2 razy dziennie w obie strony. Podróż trwać będzie godzinę. Prasa duńska donosi, że istnieje projekt przedłużenia linii do Polski tak, iż z Kopenhagi można będzie odbyć drogą do Gdyni w 2 lub najwyżej 3 godziny.

Konkurencja dla Panamy Nowy kanał Pacyfik-Atlantyk

Donoszą z Managua, że rząd nikaraguański rozpatruje projekt skanalizowania rzeki San Juan i uzyskania w ten sposób połączenia z Atlantykiem portu nikaraguańskiego Granada, leżącego nad jeziorem tej samej nazwy.

Zrealizowanie projektu miałyoby dla Nikaragui doniosłe znaczenie z punktu widzenia gospodarczego. Okręty zawijające do portu Granada, płynąc z Atlantyku rzeką San Juan, nie potrzebowałyby korzystać z kanału Panamskiego i uiszczać wysokich opłat. Projekt przeprowadzenia robót, przyjęty przychylnie przez rząd, zostanie przedłożony narodowemu kongresowi Nikaragui do zatwierdzenia.

Poszukiwacze skarbów mordują się

Donoszą z Santiago de Chile, że został tam zamordowany znany poeta peruwjański Jose Santos Chocano. Sprawca morderstwa, którego natychmiast aresztowano, jest obywatel chilijski Martin Bruce Badilla, wspólnik zamordowanego w poszukiwaniu ukrytych skarbów na wybrzeżu rzeki Mapocho.

Jak wynika z zeznań mordercy, miał on dokonać morderstwa z zemsty podejrzewał bowiem swego współnika o przywłaszczenie sobie odnalezionych skarbów.

SILVA RERUM

zebrał i zestawił Bolesław Busiakiewicz

KALENDARZYK HISTORYCZNY.

Co się kiedy i gdzie wydarzyło?

16 stycznia

I.

- 1698 Uroczysty wjazd Augusta II, Sasa jako króla polskiego do Warszawy, przedtem koronowanego w Krakowie 15 września 1697 roku.
- 1728 Urodził się w Bari kompozytor włoski Niccolò Piccini.
- 1749 Urodził się w Asti znakomity pisarz sceniczny włoski hr. Vittorio Alfieri, zasłużony również około reformy sceny włoskiej.
- 1793 Wojska pruskie wkraczą na Ziemię Wielkopolskie.
- 1815 Umarła w Calais sławna w dziejach Lady Emma Hamilton, głośna piękność i przyjaciółka admirała floty angielskiej Nelsona.
- 1829 Urodził się w Rieczycy nad Dnieprem zasłużony pisarz i znakomity krytyk literatury — Włodzimierz Spasowicz. Pisał po polsku i po rosyjsku. Wydał też szereg dzieł prawnych. Pism jego wyszło 10 tomów.
- 1832 Car rosyjski Mikołaj I zniósł konstytucję Księstwa Polskiego.
- 1838 Urodził się w Stanisławowie (jako syn spolszczonego Niemca) Jan Lam, popularny swego czasu — zwłaszcza w Galicji — „kronikarz” i powieściopisarz — humorysta.
- 1839 Umarł w Warszawie znakomity językoznawca polski — Józef Mrozowski. Brał on udział — jako żołnierz w kampanji Napoleona pod Saragossą.
- 1861 Umarła w Astorii głośna w Europie w połowie XIX w. tancerka Lola Montez.
- 1886 Umarł (popelnivszy samobójstwo) w gubernji czernihowskiej powieściopisarz polski Michał Czajkowski. Wprowadził on do literatury naszej (specjalnie powieści historycznej, która uprawiał Ukrainę i kozaczyznę, a bohaterami jego licznych utworów są „idealni” kozacy. Najlepszymi jego powieściami są: „Wernyhora” i „Stefan Czarniecki”. W 1850 r. Czajkowski, bawiąc na Wschodzie przyjął islamizm.
- 1891 Umarł w Paryżu wybitny kompozytor francuski — Leon Delibes, który popularność swą zawdzięcza głównie pięknej i melodyjnej operze „Lakme”.
- 1901 Umarł w Fiesole jeden z najznakomitszych malarzy ubiegłego stulecia — Arnold Böcklin.
- 1932 Umarł w Hamburgu światowej sławy skrzypek-wirtuoz i kompozytor Willy Burmester, zwany „poetą miniatur”.
- 1934 Umarła w Morges Helena Paderewska, małżonka mistrza Ignacego Paderewskiego.

II.

Jakim jest tłum?

Zwzkle tłum bije oklaski temu, kto w jakikolwiek bądź sposób okaże swą wyższość nad drugim. Jan Lam.

III.

Wino i zwierciadło.

Wino z zwierciadłem są takie rzeczy, Co każdy defekt wydadzą człowieczy; Zwierciadło — twarzy wszystkie plamy wyda Wino — umysłu wadami zawstydzi... Wespazjan Kochowski.

IV.

Jeszcze!...

(Autentyczne)

Mały Jaś: Mamusiu, chodźmy na spacer!
Mamusia: Dobrze, synaczku, — zaraz...
Mały Jaś: Ja nie chcę zalać, tylko...
Juz...

Higjena i medycyna

Dział specjalny pod redakcją dr. Z. Szymońskiego

Witaminy – modne słowo!

To takie modne słowo i tak mało przez szerokie masy zrozumiane!

Jeszcze doniedawna myślano, że wystarczy dać organizmowi dostateczną ilość białka, węglowodanów i tłuszczów oraz soli mineralnych i wody, aby organizm się rozrastał.

Później przekonano się, iż należy też zwrócić uwagę na skład ciał białkowych t. j. na ich wartość biologiczną.

Zauważano też, iż są choroby niezrozumiałe: beriberi, krzywica, szkorbut.

Te choroby zostały później wyjaśnione, są to bowiem zaburzenia powstałe wskutek braku witamin!

W 1911 roku polak Funk wykrył witaminy.

Nastąpił przewrót w nauce o odżywianiu. Organizm nie może żyć bez witamin, bez nich ginie.

Ilość witamin potrzebna do silnego wpływu na przemianę materji jest niewielka, działają one podobnie jak katalizatory, wpływając na procesy życiowe dzięki samej obecności.

Obecnie znamy kilka rodzajów witamin. Są to witaminy A, B, C, D, E i dwie inne. Beriberi, choroba angielska (krzywica), szkorbut, pelagra to t. zw. awitaminozy (choroby powstałe wskutek braku witamin). Niektóre z tych cierpień mają przebieg groźny nie tylko dla zdrowia, ale i dla życia.

Funk i Nocht otrzymywali eksperymentalnie beriberi u zwierząt, żywiąc je wyłącznie ryżem.

Japończyk Taguchi wywoływał beriberi u człowieka, żywiąc go wyłącznie ryżem luszczonym.

Na Filipinach spostrzeżono, iż beriberi występuje u ludzi, żywiących się ryżem zagranicznym. „Zbyt dobrze” luszczonym, natomiast ci, co żywili się ryżem krajowym, źle luszczonym, na chorobę tę nie zapadali.

Dokładne badania wykazały, że lуска ryżu zawiera witaminy.

Obecnie beriberi jest uleczaalne. sposób leczenia jest nieco dziwny! **Stosuje się wyciąg z łusek ryżu. Miałem sposobność widzieć znakomite rezultaty przy stosowaniu preparatu t. zw. tiki-tiki, który jest niczem innym jak właśnie wyciągiem z łusek ryżu.** Preparat ten stosowano u chorych żołnierzy w wojnie Peru — Kolumbja.

Inną awitaminozą jest szkorbut, charakteryzujący się objawami niedokrwistości, wychudzenia, wyczerpania, bólami w łędźwiach, w nogach i w stawach, skłonnością do krwotoków, zapalenia dziąseł, dusznością, osłabieniem serca, obrzękami.

Witamina C, przeciwszkorbutowa, znajduje się w świeżych jarzynach i owocach; najbogatsze w tę witaminę są cytryny (owoc w Polsce niedoceniany przez naszą publiczność!) i pomarańcze, które nareszcie i u nas są tani.

Bogate w tę witaminę są **tomat, cebula, kartofle, kapusta, marchew, świeże mięso też ją zawierają.**

Przekonano się eksperymentalnie, że cytryny z różnych krajów posiadają właściwości przeciwszkorbutowe większe lub mniejsze zależnie od warunków klimatu, gleby, czasu zebrań itd.

Jest jeszcze inna awitaminoza, **krzy-**

wica. Jest to choroba wieku dziecięcego, dobrze wszystkim znana pod nazwą choroby angielskiej.

Krzywica jest chorobą, która występuje głównie w strefach umiarkowanych; w krajach tropikalnych, w których jest dużo słońca choroba ta jest rzadka. Najczęściej spotyka się ją wśród niezamożnej ludności miejskiej.

Krzywica jest głównie chorobą kości, aczkolwiek jest rezultatem zaburzeń w ogólnej przemianie materji.

Funk sądził, że brak wapna, fosforu, światła słonecznego, nadmiar węglowodanów i brak tłuszczów odgrywają rolę (oczywiście i brak witamin) w powstawaniu choroby.

Spostrzeżono, że tran zapobiega i leczy krzywicę.

Funk i Dubin wyosobnili z tranu witamin (witasteryny).

Mc Collum i inni utrzymują, że **światło słoneczne i tran są najpotężniejszymi czynnikami przeciwrachitycznymi.**

W 1923 roku Soldblatt spostrzegł, że szczury, karmione pokarmem niewystarczającym, rosły normalnie i wykazywały normalny rozwój kości, gdy je nasświetlano lampą kwarcową.

Daniels utrzymuje, że działanie prze-

ciwrachityczne tranu jest tem większe, o ile był on nasświetlany promieniami słonecznymi.

Jakie praktyczne wskazówki wyciągniemy z tej garści wiadomości o witaminach?

Przedewszystkiem należy podkreślić, że ludzie już oddawna wiedzeni instynktem spożywają owoce i jarzyny, dzieci zaś w okresie zimowym dostają tran.

Obecnie podkreśla się szczególnie to, iż dziecko, niekarmione piersią musi dostawać witaminy.

Dziecko, w pierwszym roku swego życia nie dostając witamin, choruje ciężko.

Dorośli w swym pokarmie winni mieć również witaminy.

Jakie pokarmy zawierają witaminy?

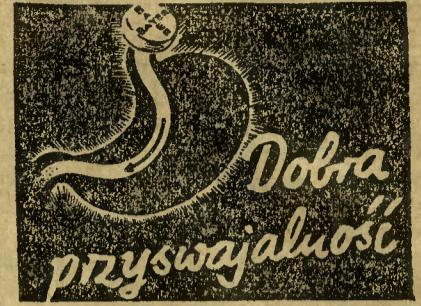
Z jarzyn: kapusta, pomidory, kalafjory, szpinak, sałata, cebula oraz kartofle i marchew.

Z owoców: cytryny (owoc, jak wspominać wyżej, u nas niedoceniany) pomarańcze, banany, gruszki i jabłka.

Witaminy zawierają też: serce, nerka i wątroba, jajka kurze i mięso.

Z tłuszczów, które zawierają witaminy, (głównie witaminy A) należy na pierwszym miejscu podać masło. Mleko też zawiera witaminy.

Zboża, nasiona, mąki zawierające wi-

środku leczniczego jest jedną z jego najważniejszych zalet. Tabletki Aspiriny, rozpuszczone w wodzie, przechodzi przez żołądek niezmienną a rozwija swe działanie dopiero w jelitach. Dlatego też nie powoduje dolegliwości żołądkowych.

witaminy to żyto pełne ziarno, pszenice pełne ziarno, otręby pszenicy, kukurydza.

Kwestja prawidłowego odżywiania to kwestja ważna!

Nauka o witaminach uczy nas, jak powinniśmy się odżywiać.

Dr. Zdzisław Szymoński.

Dla dzieci specjalna, pomarańczowa, smaczna pasta do zębów Bebedont-Szofmana
PRZEWROT W HYGJENIE DZIECKA

Higjena i bezpieczeństwo pracy w polskiej fabryce

Na tle nieszczęśliwych naogół warunków higieny i bezpieczeństwa pracy w przemyśle polskim, dość wyraźnym kontrastem odbija się akcja opieki społecznej i zdrowotnej nad robotnikami zatrudnionymi w Wojskowym Zakładzie Pirotechnicznym w Rembertowie. O akcji tej i jej wynikach informuje dr. B. Muszkatłab w „Warszawskim Czasopiśmie Lekarskim“.

Od chwili przejścia fabryki w 1933 r. przez wojskowość zapoczątkowano racjonalną opiekę zdrowotną nad zatrudnionymi w fabryce robotnikami. Akcja ta miała na celu podniesienie stanu zdrowia robotników przez poprawę warunków pracy i właściwą jej organizację oraz zwalczania nieszczęśliwych wypadków przy pracy, pochłaniających tyle niepotrzebnych ofiar i przysparzających społeczeństwu tylu kalek.

Pierwszym etapem tej akcji było utworzenie stanowiska lekarza fabrycznego, higieny, który ma za zadanie zapobieganie cho-

robom zawodowym i niesienie pomocy w wypadkach przy pracy. Lekarzowi temu polecono gruntownie zbadać stan zdrowia całej załogi robotniczej oraz wspólnie z technnikami — warunki pracy i na podstawie wyników tych badań zorganizować pracę tak, aby jaknajskuteczniej zabezpieczyć każdego robotnika przed nieszczęśliwymi wypadkami i chorobami zawodowymi, fabrykę zaś uchronić przed stratami.

Reorganizacja ta trwała 6 miesięcy; brał w niej udział, oprócz lekarza, kierownicy poszczególnych działów fabryki, kierownik inspekcji fabrycznej oraz zastępca kierownika stacji doświadczalnej. Była to więc cała komisja higieny i bezpieczeństwa pracy. Po dokładnem przedyskutowaniu planu organizacji pracy wydano odpowiednie zarządzenia.

W obecnej chwili organizacja opieki zdrowotnej nad robotnikami przedstawia się następująco: każdy robotnik przed przyjęciem

podlega badaniu lekarskiemu w celu określenia, do jakiego rodzaju pracy nadaje się on najlepiej.

Co pewien czas każdy robotnik poddawany jest badaniu kontrolnemu, aby sprawdzić czy odpowiada mu nadal dany rodzaj pracy. W razie wyniku ujemnego przenosi go się do innego działu pracy, względnie leczy się zapobiegawczo, w pierwszym okresie choroby, zanim cierpienie wybuchnie z całą siłą.

Praca w niektórych oddziałach obfituje w niebezpieczeństwa, których usunąć się nie da, np. nie do uniknięcia bywa stykanie się z substancjami trującymi. Lekarz fabryczny obmyśla środki ochronne i zapobiegawcze przed działaniem tych jądów, nakazuje noszenie ubrań ochronnych, rękawic, masek, okularów i t. p. Oprócz tego dba o stan zdrowotny wszystkich pomieszczeń fabrycznych, o dobrą wentylację, oświetlenie, o czystość i t. d.

Do zadań lekarza należy wreszcie propaganda higieny wśród robotników. Co tydzień wygłasza on pogadankę na tematy aktualne, uświadamia robotników o groźnych im niebezpieczeństwach i konieczności ochrony zdrowia, wywiesza w miejscach niebezpiecznych plakaty ostrzegawcze i t. p.

Oprócz tej działalności, związanej ściśle z higieną pracy, zorganizowano na terenie Wojskowych Zakładów Pirotechnicznych opiekę nad matką i dzieckiem, kuchnię fabryczną i kursy ratownicze. Cała ta akcja, chociaż trwa niedługo, przyczyniła się do podniesienia stanu zdrowia robotnika, jego stanu fizycznego i samopoczucia moralnego oraz do udoskonalenia metod pracy i zwiększenia jej wydajności. Poważne zyski odniosły więc obie strony: robotnik i fabryka.

Oby ten przykład stał się impulsem dla całego przemysłu polskiego do organizowania służby higieny i bezpieczeństwa pracy i utworzenia stanowisk lekarzy fabrycznych, będących niezbędnym czynnikiem zapoczątkowania tej doniosłej kulturalnie i gospodarczo akcji.

Co trzeba wiedzieć o anginie?

Angina jest chorobą niebezpieczną i o tem przedewszystkiem powinni pamiętać... pacjenci. Angina właściwie nie jest sama w sobie chorobą niebezpieczną. Pociąga jednak za sobą bardzo groźne następstwa i pozostawia nieraz w organizmie poważne i długotrwałe ślady. Najczęstszymi komplikacjami anginy są: zapalenie ucha, zapalenie płuc, sprawy nerkowe, częste osłabienie mięśnia sercowego, albo wogóle niedomagania sercowe. Nie trzeba też chyba przypominać, że organizm wycieńczony anginą znacznie łatwiej poddaje się wszelkiego rodzaju zarazkom i infekcji.

Angina jest chorobą zaraźliwą. Społeczeństwo jednak pamięta tylko o tem, że np. tyfus jest chorobą zaraźliwą, a zapomina, że angina ma zdolność udzielania się, przenoszenia z jednej osoby na drugą. Chorzy na anginę powinni być absolutnie izolowani od całego otoczenia. Nie powinien jeść z tych samych talerzy, ani temi same-

mi łyżkami, jakimi później jedzą jego domownicy. Rzeczą najważniejszą w leczeniu anginy jest to, żeby chory nie wyszedł zbyt wczesnie na ulicę. Tu już nawet nie trzeba wskazówek lekarza. Chory musi bez gorączki, leżeć jeszcze trzy dni w łóżku. Jeżeli angina przeszła, jak to często bywa, bez gorączki, trzeba leżeć w łóżku trzy dni po zniknięciu z gardła nalotów. Nic bardziej nie naraża człowieka na niebezpieczeństwo powtórnego przeziębienia i co za tem idzie, na niebezpieczeństwo przejścia znacznie groźniejszej recydywy, niż przedwczesne wyjście z domu.

Reasumując: angina nie jest sama w sobie chorobą niebezpieczną, działanie jej wyniszcza jednak w wysokim stopniu organizm, dzięki czemu skutki tej tak częstej w okresie zimowym choroby, są wręcz fatalne. Łatwo się od nich ustrzec. Pierwszym warunkiem jest.. kwarantanna w łóżku i pobyt w domu.

Dziecko o 6-tu kończynach

W Bułgarii ogólną sensację wzbudziła wiadomość, że do szpitala w Ruszczuku przyniesiono 4 miesięczne dziecko, mające 3 ręce i 3 nogi. Dodatkowe członki są słabo rozwinięte.

Rodzice zwrócili się do lekarzy z prośbą o poddanie dziecka operacji i usunięciu wrodzonych wad ustrojowych. Lekarze nie stawiają zbyt dobrych horoskopów co do wyniku operacji, a to z tego powodu, że niezależnie od wspomnianych, dziecko ma szereg innych wad ustrojowych.

Na drodze porozumienia...

Polsko-angielskie rokowania o nowy traktat handlowy

Toczące się obecnie w Londynie i dobiegające już do końca rokowania angielsko-polskie o nowy traktat handlowy aktualizują dla nas szereg zagadnień, związanych z rozwojem naszych stosunków gospodarczych z Wielką Brytanią.

Ogromny udział tego kraju w naszym handlu zagranicznym — przeszło 20 proc. całego naszego eksportu idzie do Anglii — sprawia, że kwestia tych stosunków jest dla nas zagadnieniem państwowym niezmiernie wagi. Wagę tę zwiększa jeszcze fakt, że stosunki handlowe zostały w ostatnich czasach poważnie wzmocnione przez stosunki finansowe, wyrażające się jako coraz bardziej intensywne angażowanie się kapitałów angielskich na rynku polskim.

W latach 1931—1934 — a więc w okresie całkowitego marazmu w dziedzinie międzynarodowego ruchu kapitałów — zawarliśmy na rynku londyńskim trzy znaczne transakcje inwestycyjno-kredytowe: pierwszą z nich była pożyczka telefoniczna w roku 1931, dwie zaś następne — pożyczki kolejowe w roku 1933 i 1934. Każda z tych pożyczek stanowiła wyraz wzrastającego zaufania Anglii do Polski; w porównaniu z poprzednią, każda wyobrażała większy kapitał i niższą stopę oprocentowania, a uwzględniając ogromne potrzeby inwestycyjne Polski i znaczną płynność finansową rynku angielskiego, należy się spodziewać, że wspomniane transakcje będą tylko wstępem do szerszej i intensywnej akcji inwestycyjnej Anglii na terenie Polski.

Asumpt do takiego przypuszczenia czerpiemy nie tylko z precedensu z pożyczkami kolejowymi. Opieramy go przede wszystkim na zupełnie wyraźnym zwrocie opinii angielskiej w poglądzie na Polskę; zwrocie, który znalazł swój wyraz w niedawnych wystąpieniach najpoważniejszych organów prasowych Anglii, zgodnie stwierdzających okrzepnięcie gospodarstwa polskiego, solidność jego podstaw finansowych i monetarnych, przede wszystkim zaś — ogólną stabilizację form życia społeczno-gospodarczego.

Kiedy odczytuje się te oceny bezstronnych obserwatorów zagranicznych, to nie bez trudu przychodzi uświadomić sobie, że niedawne to były czasy, gdy Lloyd George, odzwierciedlając pogląd znacznej zapewne części opinii angielskiej, określał kraj nasz, jako „efemerydę polityczną”, jako twór, który „pewnego dnia tak samo niespodziewanie zniknie z powierzchni życia, jak się niespodziewanie na niej znalazł”.

Dzisiaj ten sceptyczny pogląd na trwałość polityczną i gospodarczą naszego organizmu państwowego należy do przeszłości — bezpowrotnej, miejmy nadzieję. Dzisiaj, najpoważniejszy organ ekonomiczny Anglii, „Financial News”, wydaje specjalne numery, poświęcone Polsce i wypełnione artykułami przedstawicielii naszej opinii gospodarczej. Dzisiaj w artykułach ekonomistów angielskich wskazuje się na olbrzymie możliwości, jakie dla Anglii wyobraża Polska, jakie wzajemnie dla siebie wyobrażają te dwa, tak bardzo różne strukturalnie, a przez to samo tak ściśle sobie handlowo i finansowo odpowiadające kraje.

Zacieśnienie wzajemnych stosunków będzie obecnie tem łatwiejsze, że zlikwidowane zostały dwa źródła trudności, dwie sprawy, dające powód do nieustannych kontrwersyj i paraliżujące dotąd wszelkie wysiłki w kierunku zblżenia gospodarczego obu krajów.

Pierwsze źródło trudności — to była sprawa węgla. Niedawno zawarte porozumienie węglowe położyło kres długiej, bo od siedmiu zgrą lat trwającej, walce konkurencyjnej o zagraniczne rynki zbytu.

To porozumienie, którego domagaliśmy się stale, do którego byliśmy skłonni od pierwszej chwili, a które nam dawniej chciano zaofiarować jedynie za cenę zupełnej kapitulacji, za cenę całkowitego wycofania się z rynków skandy-

nawskich i skazania na głód tysięcy górników polskich — to porozumienie było usunięciem najważniejszej przeszkody na drodze wzajemnego zbliżenia obu krajów.

Drugą sprawą, dającą powód do długotrwałych kontrwersyj, była sprawa równowagi stosunków gospodarczych między Polską i Anglią.

Jak wiadomo, Polska jest wobec Anglii krajem dłużniczym — i ten stosunek w zasadzie kształtuje odpowiednio charakter wymian handlowych między obu krajami. Polska sprzedaje Anglii więcej, niż od niej kupuje i uzyskane w ten sposób nadwyżki zużywa na spłatę swych wobec niej zobowiązań. Ten całkowicie normalny stan rzeczy znajduje swój wyraz w wysokości obrotu towarowego między obu krajami: w roku 1934 bilans handlowy zamknięty zostanie na naszą korzyść czynnym saldem w wysokości około 100 milionów złotych.

Zdawałoby się, że nikt bardziej, niż Anglii — która ustami swych najbardziej autorytatywnych polityków i ekonomistów nieustannie kiada nacisk na ścisłą łączność między sprawą długów międzynarodowych i między państwową wymianą towarową — nie jest bardziej powołany, aby uznać normalność sytuacji, gdy kraj dłużniczy posiada możliwość wywołania na rynek wierzycielski takich ilości towarów, aby przy pomocy ich nadwyżek mógł wywiązać się ze swych zobowiązań wobec tego rynku. A jednak w kołach międzynarodowej opinii

angielskiej długo kwestjonowano prawidłowość istniejącego stanu rzeczy i domagano się „wyrównania” bilansu handlowego tak, aby cyfry eksportu i importu układały się w kształt równowagi.

Stanowisko polskie opiera się na założeniu, że postulat aktywności bilansu handlowego nie jest z naszej strony arbitralnym żądaniem, ale koniecznością, wypływającą z istniejącego między obu krajami układu stosunków ogólnogospodarczych, a więc nie tylko handlowych ale i płatniczych.

Polska stoi na stanowisku, że można i należy dążyć do zmniejszenia „bierności” bilansu angielskiego, ale tylko przy utrzymaniu tego samego salda wynikowego przy zwiększonym obrocie, t. zn. przy zwiększeniu pojemności rynku angielskiego dla naszych produktów i skierowaniu na ten rynek odpowiednio do tej wzmocnionej siły nabywczej gospodarstwa polskiego.

Wiele oznak wskazuje, że ten jedynie słuszny i zgodny z wskazaniem wiedz ekonomicznej punkt widzenia znalazł nareszcie zrozumienie w kołach międzynarodowej opinii angielskiej. I dlatego wolno wierzyć, że rokowania angielskie zostaną uwieńczone rezultatami, które w pełni odpowiedzą naszym nadziejom, że doprowadzą do ustalenia sprawiedliwych zasad obrotu handlowego i do rzucenia podwalin pod najcięższe zblżenie ekonomiczne Wielkiej Brytanii i Polski.

Dr. J. Wendel.

Ulgowa spłata pożyczek na meljoracje rolne

Rozporządzenie wykonawcze do dekretu o obniżeniu zadłużenia rolniczego w funduszu obrotowym reformy rolnej

W „Dzienniku Ustaw” z dnia 12 stycznia r. b. ogłoszone zostało rozporządzenie ministra rolnictwa i reform rolnych, które postanawia, że należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej z tytułu pożyczek udzielonych na meljoracje rolne, na podstawie ustawy z dnia 22 lipca 1925 roku umarzane będą w stosunku do dłużników, nienależących do kategorii wymienionych w art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o obniżeniu zadłużenia gospodarstw rolnych z tytułu należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej — według zasad, ustalonych w tem rozporządzeniu w art. 1 punkty od 3 do 6.

Sumę ogólną należności rozporządzenie nakazuje ustalać po uwzględnieniu wpłat, dokonanych w 1933 r. wraz z oprocentowaniem i dodatkiem administracyjnym w łącznej wysokości 4 proc. w stosunku rocznym, obliczonymi do dnia 31 grudnia 1934 r. od sumy zadłużenia, ustalonego na dzień 2 stycznia 1933 r.

Rozporządzenie ustala następujące warunki spłaty tych należności: 1) oprocentowanie wraz z dodatkiem administracyj-

nym, poczynając od dnia 1 stycznia 1935 r. wynosi 3 proc. w stosunku rocznym; 2) okres spłaty pożyczki w równych ratach amortyzacyjnych, poczynając od dnia 1 stycznia 1937 r. wynosi lat 30, przyczem rata roczna nie może być niższa, niż 20 zł od jednego dłużnika; 3) w latach 1935 i 1936 dłużnicy uiszczają tylko oprocentowanie w ratach półrocznych, płatnych 1 kwietnia i 1 października każdego roku; 4) wpłaty dokonane w 1934 r. zaliczane będą na kolejne raty przewidziane na 1935 i 1936 r., przyczem kwoty tych wpłat, przekraczające oprocentowanie zaliczane będą na zmniejszenie sumy dłużnej według stanu na dzień 31 grudnia 1936 r.

Rozporządzenie omawiane weszło w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie z wejściem w życie rozporządzenia utraciło moc obowiązującą rozporządzenie ministra rolnictwa i reform rolnych z dnia 21 września 1934 r., wydanego w porozumieniu z ministrem skarbu w sprawie ulg przy spłacie należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

Wiadomości gospodarcze

Krajowe

OBIEG POLSKICH MONET SREBRNYCH I BILONU.

Obieg polskich monet srebrnych i bilonu na dz. 10 b. m. w porównaniu ze stanem z dn. 31 grudnia ub. r. wykazał dość znaczny spadek z ogólnej sumy 384,1 miljn. zł. do 364,6 miljn. zł., z czego obieg monet srebrnych zmniejszył się z 289,8 miljn. zł. do 274,2 miljn. zł., a obieg bilonu niklowego i brązowego — z 94,3 miljn. zł. do 90,4 miljn. zł.

WZROST KONSUMCJI PIWA W ROKU 1934

Browary polskie sprzedały w grudniu ub. r. na rynku wewnętrznym ogółem 78 tys. hl. piwa, czyli o 19 tys. t. j. o 32,2% więcej, niż w grudniu 1933. Sprzedaż piwa w całym roku 1934 wynosiła 1.102 tys. hl., wzrosła więc w porównaniu z r. 1933 o 75 tys. hl., czyli o 7,3%.

PROTESTY WEKSLOWE ŁODZI W R. 1934

W okresie grudnia r. 1934 u notariuszów w Łodzi zaprotestowano ogółem 16.506 weksli krajowych na sumę zł. 2.440.020 oraz 2 weksli zagranicznych na sumę ok. 10.000 zł. W ciągu całego r. 1934 zaprotestowano na terenie Łodzi 199.164 weksle na sumę 26.030.170 zł. W porównaniu z r. 1933 oznacza to spadek sumy protestów wekslowych o przeszło 8 milj. zł.

Zagraniczne

DOSTAWY DROBIU NA RYNKI BRITYJSKIE.

W ciągu ubiegłego tygodnia wobec braku podaży nowego towaru, ceny drobiu w Londynie utrzymywały się na wysokim poziomie i w zakresie niektórych gatunków przekraczały ceny uzyskiwane w tygodniu poprzednim.

Polski drób najlepszych gatunków płacono do 11 i pół pensa, a drugich gatunków do 10 pensów za funt. Import indyków z Polski do Anglii jest obecnie nieznaczny.

MOŻLIWOŚCI ZBYTU TOWARÓW POLSKICH W BELGII.

Firmy belgijskie zainteresowały się ostatnio importem z Polski tkanin bawełnianych drukowanych, które będą przeznaczane do dalszego eksportu do kolonii belgijskich.

NIEMCY BUDUJĄ.

Według najświeższych danych statystycznych, Niemcy wybudowały w 1934 r. ogółem 300.000 nowych mieszkań, kosztem ok. 1,2 miljarda marek. W 1932 r. wybudowano 160.000 nowych mieszkań, w 1933 r. zaś 200.000. W porównaniu więc z poprzednim rokiem, wzrost budowy nowych mieszkań wyniósł 33%.

Giędy

GIELDA ZBOŻOWO-TOWAROWA W BYDGOSZCZY.

z dnia 15 bm.

Zyto 130 ton 15,50—15,25; pszenica standardowa 15,75—16,75; jęczmień browarowy 21,50—22; jęczmień jednolity 18,75—19,25; jęczmień zbiorowy 18—18,50; owies 15,50—15,75; mąka żytnia gat. I A 0—55 proc. w. w. 23,25—24; mąka żytnia gat. I B 0—65 proc. w. w. 21,75—23; mąka żytnia gat. II 55—70 proc. w. w. 17,25—18; mąka żytnia razowa 0—95 proc. w. w. 18—18,25; mąka żytnia poślednia pon. 70 proc. w. w. 14,25—15; mąka pszenna gat. I A 0—24 proc. w. w. 29,25—31,25; mąka pszenna gat. I B 0—45 proc. w. w. 27,50—28,50; mąka pszenna gat. I C 0—55 proc. w. w. 26,50—27,50; mąka pszenna gat. I D 0—60 proc. w. w. 25,50—26,50; mąka pszenna gat. I E 0—65 proc. w. w. 24,50—25,50; mąka pszenna gat. II A 20—55 proc. w. w. 22,50—24; mąka pszenna gat. II B 20—65 proc. w. w. 22—23,50; mąka pszenna gat. II D 45—65 proc. w. w. 20,75—21,25; mąka pszenna gat. II F 55—65 proc. w. w. 16,25—16,75; mąka pszenna gat. III A 65—70 proc. w. w. 14,25—15,25; mąka pszenna gat. III B 70—75 proc. w. w. 12,50—13; mąka pszenna razowa 0—95 proc. w. w. 17,25—18,25; otręby żytnie wymiał standard. 10,50—11; otręby pszenne miądkie standard. 10,10—10,60; otręby pszenne średnie standard. 10,10—10,60; otręby pszenne grube 10,65—11,10; otręby jęczmień 11,50—12,50; rzepak zimowy bez worka 39—41; rzepak zimowy bez worka 37—38; mak niebieski 34—38; Gorczyca 41—44; siemię lniane 41—44; wyka 24—25; groch polny 28—31; groch Wiktorja 37—42; groch Folgera 28—33; tymotka 55—65; łubin niebieski 8,25—9; koniczyna żółta, odłuszczona 72—80; koniczyna biała 80—100; koniczyna czerwona 110—130; płatki ziemniaczane 11—11,75; makuch lniany 17—17,50; makuch rzepakowy 13,50—14; makuch słonecznikowy 17,25—18,25; makuch kokosowy 15—16; wyłki suszone 8—9; słoma żytnia luzem 3,50—4; słoma żytnia prasowana 3,75—4,50; siano nadnotekkie luzem 8—9; śrut soja 20,50—21. Ogólne usposobienie niejednolite. Ogólny obrót 1427 ton.

SPRAWOZDANIE Z HANDLU NASION B. HOZAKOWSKIEGO W TORUNIU

z dnia 14 bm.

Płacono w dniach ostatnich za: na 100 kg franko stacja załadowania zi: koniczynę czerwoną 90—115; koniczynę białą 75—110; koniczynę szwedzką 180—250; koniczynę żółtą 60—70; koniczynę żółtą w łuskach 30—35; inkarnatkę 130—160; przelot 50—70; rajgras krajowy 70—90; tymotkę 35—65; seradellę 9—12; wykę łańcuchową 22—23; wickę zimową 60—75; peluszkę 19—23; groch Wiktorja 96—42; groch polny 28—32; groch zielony 30—35; bobik 22—26; gorczyca 40—44; rzepak 36—38; rzepak 35—38; łubin niebieski 8—9; łubin żółty 9—10; siemię lniane 45—50; koniczyna 40—50; mak niebieski 33—35; mak biały 40—44; tatarakę 20—25; proso 20—25.

GDAŃSKA GIELDA ZBOŻOWA

z dnia 16 bm.

Ostatnie notowania gdańskiej giełdy zbożowej: pszenicy 128 funtów kons. 10,40; żyto 120 funtów eksp. 9,75; żyto 120 funtów kons. 9,85; jęczmień I jakości eksp. 12,75—12,40; jęczmień 114—115 funt. eksp. 11,20—13,60; jęczmień średni według próby 11,60—11,25; jęczmień 110—111 funt. eksp. 10,75; jęczmień 105—106 funt. eksp. 9,75; owies eksp. 8,10—9,25; groch Wiktorja 22,00—25,00; groch zielony 16,20—20; groch drobny 16—20; otręby żytnie 6,50; otręby pszenne 7,00; peluszkę 12—13,50; gorczyca żółta 22—25; mak niebieski 22—25; wika 11—13,50.

GDAŃSKA GIELDA PIENIĘŻNA

z dnia 16 bm.

Na wczorajszej giełdzie pieniężnej notowano: Złoty 57,81—57,92; dolar 3,04 $\frac{1}{2}$ —3,06; marka niemiecka 110—130.

Za dewizy płacono: Warszawa 57,80—57,91; Berlin 122,75—122,99; Nowy Jork 3,0540—3,0600; Londyn 14,87—15,01.

Notowania powyższe rozumieją się w guldenach gdańskich. Tendencja spokojna.

NOTOWANIA GIELDY WARSZAWSKIEJ

z dnia 15 bm.

Papiery wartościowe.

3 proc. pożyczka budowlana 46,70; 4 proc. pożyczka inwestycyjna 116,35; 4 proc. pożyczka inwestycyjna seryjna 118,50; 5 proc. pożyczka konwersyjna 65,00—65,50—65,25; 5 proc. pożyczka kolejowa 60,75; 6 proc. pożyczka dolarowa 76; 7 proc. pożyczka stabiliz. 70,50—71,25; drobne 71,00—71,25; 8 proc. listy zastawne ziemskie dol. 48,50; 5 proc. listy zastawne m. Warszawy stare 72,25, nowe 61,25—61,13—66,38; 8 proc. listy zastawne Częstochowy 59,00, nowe 50,50; 5 proc. listy zastawne Łodzi nowe 53,25; 8 proc. listy zastawne Piotrkowa 5 proc. nowe 49,63. Tendencja dla pożyczek przeważnie mocniejsza, dla listów mocniejsza.

Dewizy.

Belgia 123,90, 124,21, 123,59; Berlin 212,55, 213,55, 211,55; Gdańsk 172,86, 137,29, 172,43; Holandia 258,25, 259,15, 257,35; Londyn 25,91, 25,78; Nowy Jork telegr. 5,30 $\frac{1}{2}$ s, 5,33 $\frac{1}{2}$ s, 5,27 $\frac{1}{2}$ s; Paryż 34,93 $\frac{1}{2}$, 35,02, 34,85; Praga 22,12, 22,17, 22,07; Sztokholm 133,60, 134,25, 132,95; Szwajcaria 171,46, 171,89, 171,03; Włochy 45,31, 45,43, 45,19. Tendencja niejednolita.

Akcje.

Bank Polski 97; Lilpop 10,10—10,15; Norblin 34—34,50; Starachowice 13,10. Tendencja niejednolita.

Pełna tabela dziesiątego dnia ciagnienia Loterii

I i II ciagnienie GŁÓWNE WYGRANE

Zł. 10.000 na n-ry: 21894 22450 116472 172302 178755
Zł. 5.000 na n-ry: 129478 160096
 Zł. 2.000 na n-ry: 16029 17952 31077 44106 46523 68276 78360 92566 95264 98409 110555 118828 139536 143249 154493 157265 165893 169466
Zł. 1.000 na n-ry: 1700 4124 13497
 23049 26767 27625 30820 34847 34936 35239 43193 44682 45364 47079 50135 51235 52754 57326 71885 82214 84449 84972 97362 99631 100713 104803 105188 107028 116102 116495 119307 119972 124031 125829 131731 138244 151374 151961 154384 166114 161295 174990 174677 178167

WIELKIE WYGRANE
 padają stale w szczęśliwej kolekturze
KAFTALA BYDGOSZCZ
 Jagiellońska 2
 Gdynia, 10-go Lutego 5

Ciagnienie IV. klasy trwa do 23 bm.
 Losy IV klasy jeszcze są do nabycia.
 77

I
 Po złotych 200:

104 25 201 97 412 1563 2225 54 561
 666 841 83 974 3009 190 518 938 4142
 64 446 590 822 44 78 900 90 5808 6040
 155 291 85 468 774 7602 831 945 8677
 716 814 938 9194 247 320 446 68 918
 10187 11292 321 741 98 12481 544 723
 830 80 990 13015 319 60 78 449 638 880
 922 14172 526 754 71 826 15056 380
 436 53 557 905 25 16003 391 457 78
 598 834 44 17063 223 361 88 497 645
 83 842 18407 64 567 616 35 73 19055
 304 64 74 98 479 748 54 855 59 942
 20180 387 567 644 787 813 21010 160
 296 707 815 23 941 22412 15 955 23061
 95 374 648 97 864 24262 441 632 831
 25112 396 568 69 95 795 26387 688 720
 27748 92 878 26536 29085 111 482 560
 677 860 935
 30062 430 599 868 31236 72 522 608
 75 987 32047 54 57 170 301 785 880 921
 33185 200 74 83 385 593 782 902 34003
 332 437 68 80 504 56 35312 25 460 812
 971 36099 96 129 550 651 88 721 814
 998 37028 131 94 208 50 692 757 38204
 97 380 635 46 56 783 84 829 39083 485
 852 72
 40145 48 451 645 41099 387 414 88
 95 528 652 70 42136 938 45396 44074
 77 31 452 671 720 812 45134 58 911
 46087 196 224 25 45 695 740 72 96
 47058 317 99 537 690 938 65 48431 650
 781 49063 264 366 83 948 613 87 710 40
 46 61
 50173 418 535 89 51198 266 421 935
 52714 812 80 53027 113 52 311 37 474
 524 77 694 718 849 982 54349 80 629
 55102 353 487 683 842 51 56158 62 230
 437 61 528 45 699 728 57040 244 533
 608 67 58193 346 751 973 59009 70 114
 251 400 39 60 94 663 776
 60071 83 558 61440 570 62403 89 93
 691 715 63 875 97 63150 56 69 86 353
 412 626 64 64504 93 718 65188 219 33
 712 805 66707 906 74 67689 821 68201
 18 62 316 66 421 87 646 49 810 65 918
 80 69322 476 619 80
 70352 429 72 76 77 84 571 92 905
 71093 280 433 587 783 861 913 72161
 233 84 500 746 73036 153 522 664 826
 54 969 74471 586 767 969 75316 462
 543 676 742 880
 76115 34 404 36 552 56 77130 288 628
 54 811 78103 316 403 23 586 643 77
 19191 559 635 913
 80684 802 27 45 86 81196 521 877
 82077 585 705 74 986 83001 817 97 84433
 883 937 85119 57 262 86019 230 561 660
 733 87176 361 475 920 88035 239 495
 755 89219 70 568 818 52 976
 90426 526 655 91124 89 722 39 963
 92155 70 346 457 97 563 620 24 78 777
 884 978 88 93083 145 224 513 658 94419
 33 599 650 37 95473 96116 59 203
 66 435 43 708 14 98 892 970 97002 15
 465 739 835 98031 387 676
 100439 59 521 70 87 697 709 824 60
 86 101160 63 414 553 896 969 102018
 145 601 868 973 103000 269 425 76 775
 92 983 104093 101 31 487 601 730 838
 83 69 105036 252 480 615 106580 683
 843 986 107009 118 37 579 329 8 876
 967 103045 363 434 72 668 109139 218
 523 878
 110211 79 402 111093 177 250 585 692
 869 85 944 112341 465 94 658 99 925
 113007 465 962 114006 88 206 41 392
 513 700 45 866 115252 348 926 116053
 157 298 117660 816 118320 482 642 722
 901 119350 583 612 951 74
 120230 301 78 414 96 533 361 121071
 80 328 43 475 605 122057 141 406 49
 774 836 958 123193 208 559 730 76 86
 962 124109 35 433 985 125021 33 486
 693 126124 219 303 44 840 952 127002
 23 228 128502 37 46 892 129337 407 553
 709
 130018 361 552 53 785 930 131048
 551 759 863 132013 133 306 474 555
 133008 43 132 521 646 134012 320 88
 758 876 135010 97 259 61 405 43 648
 993 136139 244 445 137388 138012 175
 885 139371 727 958
 140032 563 141028 269 495 543 633
 796 879 142006 74 130 238 800 143045
 227 825 449 929 144031 606 758 76 830
 145138 243 418 690 952 146400 36 72

699 747 863 147020 266 682 908 148013
 161 97 314 870 961 149667
 150284 362 645 56 806 934 151016 38
 197 256 60 342 533 630 754 87 152099
 264 72 772 810 30 153113 28 49 90 520
 749 154110 98 204 9 684 766 816 39
 155084 240 156028 157245 384 526 653
 64 793 844 903 41 158018 70 190 346
 834 914 159008 375 484 597 857
 160000 26 48 169 242 76 328 89 545
 798 885 161209 380 421 992 162033 44
 443 603 828 52 70 981 163000 308 746
 164202 423 851 80 165050 56 136 235 98
 313 408 549 953 166333 927 167305
 168121 311 544 74 169015 173 231 419
 805
 170000 157 800 85 171084 546 70 930
 34 172042 570 910 173376 477 97 533
 683 907 38 99 174088 132 391 402 47
 868 175245 349 623 708 843 176378 546
 93 769 804 34 177073 354 577 672 729
 80 827 178079 133 295 433 79 603 97
 744 59 77 179288 89 92 518 647

II
 Po złotych 200:
 213 42 377 875 1190 324 81 605 13
 908 52 58 2040 424 25 696 3165 226 439
 615 55 829 70 4056 123 247 515 612
 783 956 5599 774 6150 98 236 389 507
 86 713 56 7155 8142 232 397 411 34
 612 9029 135 227 97 514 49 614 833 920
 10148 71 325 66 97 579 11078 466 797
 12022 13103 285 512 852 14540 99 704
 12 865 90 15078 266 561 631 842 16112
 357 71 907 17240 376 465 698 769 79
 965 18340 489 841 19199 281 616 20 25
 738 956
 20596 601 791 21087 93 211 345 67 456
 648 820 22256 60 323 35 23057 119 762
 837 976 24011 196 305 623 33 719 809
 25397 456 90 543 743 832 93 942 99
 26118 273 539 651 877 27394 471 75
 28044 92 340 420 579 755 97 806 87
 29078 252 413 857 917
 30056 319 436 58 557 880 31024 238
 367 448 506 909 32628 948 66 33173
 89 600 789 843 98 918 34402 684 726 29
 71 35415 651 84 36427 595 621 38 89
 765 811 952 74 37129 357 499 631 38111
 244 545 658 86 986 39047 380 660 767
 40075 618 50 60 750 874 929 41038
 247 397 575 93 659 875 42445 579 781
 43079 235 72 74 626 710 963 44236
 49 67 300 29 453 757 852 935 45246 301
 761 987 46137 212 93 94 448 992 47045
 499 694 714 20 54 978 98 48139 302 52
 64 436 868 952 89 49052 113 400 509 723
 50074 214 20 28 36 410 538 658 82
 843 51713 865 966 52246 568 709 35 69
 53212 37 46 75 301 504 48 855 961
 54009 150 233 800 983 85 55027 131 393
 403 557 60 922 56205 82 389 443 67
 605 893 954 57090 206 369 767 854 58190
 236 329 552 615 35 84 59230 362 600 840
 60619 61022 168 325 429 516 612 62052
 76 106 29 41 211 83 370 579 712 28 73
 952 63176 231 965 64100 372 856 65048
 79 110 782 66283 460 742 873 67460
 75 682 846 52 951 68125 37 206 38
 405 764 871 960 72 69093 189 353 417
 26 45 731 65 892 921 59
 70102 200 80 95 506 686 892 71245
 503 11 643 979 72228 95 493 560 895
 96 73456 724 74176 708 896 988 75123
 458 528 30 824 43
 76031 33 106 448 651 812 989 77494
 78213 369 572 771 830 918 79349 454
 521 40 86
 80125 636 766 964 81041 349 490 581
 93 654 771 911 56 82111 323 658 861
 83322 419 621 41 84160 497 634 736 825
 76 85247 66 309 76 99 411 873 86275 97
 458 564 65 774 87428 699 829 85 88714
 89197 457 506
 90369 638 782 948 73 91091 169 341
 405 25 740 79 921 92198 217 23 54 8661
 906 93015 175 244 99 564 94072 567 651
 732 91 941 79 93 95077 106 777 947
 96300 64 182 314 751 71 963 97224 28
 314 707 923 98083 283 402 80 559 769
 99165 98 213 952
 100031 242 397 600 818 101324 951
 102002 369 703 41 80 103126 574 814
 104210 87 370 961 105142 214 16 61 335
 68 465 506 7 53 684 977 106371 835 979
 107010 50 261 379 513 789 880 89 934
 108294 317 477 661 778 109189 259 334
 44 811 939
 110056 386 591 797 111226 380 459
 566 112402 47 54 788 969 71 113029 47
 915 91 114154 68 306 64 433 69 702
 843 116004 55 133 312 54 621 903 116098
 286 329 888 117328 634 118453 571 92
 698 788 97 119071 521 54 704 913
 120539 626 785 972 121221 249 66 99
 534 697 931 122034 674 123182 234 371
 623 918 124140 282 301 519 707 848 914
 125007 303 65 605 41 126157 361 528

616 50 788 127251 415 570 83 99 647
 816 84 128107 370 451 534 724 129131
 339 64 467 609
 130182 790 893 131022 250 398 825
 132006 62 88 396 533 60 615 704 813 62
 958 80 133088 190 381 506 676 782 926
 134038 67 127 55 371 135082 598 136057
 443 60 821 957 137019 182 352 473 586
 769 82 138045 74 98 169 338 55 139224
 26 90
 140054 " " " 732 826 985 141076
 716 71 142198 644 761 805 143101 90
 282 541 858 144033 958 90 145070 76
 209 309 415 576 662 146218 564 97 994
 147337 526 601 823 148048 71 216 86
 457 75 637 54 149014 64 81 150 637 70
 88 737 96
 150116 151699 763 152321 611 52 895
 153253 609 154030 226 456 686 155039
 223 70 545 644 885 156022 56 953
 157281 364 82 158013 61 140 360 541
 54 700 940 80 159028 335 816
 160172 266 420 161105 33 365 716
 162045 135 384 765 986 163161 66 321
 655 881 961 164313 430 46 791 811
 165019 182 390 487 684 924 56 166221
 439 571 774 89 844 920 99 167005 246
 317 27 588 600 887 168025 610 786
 169120 253 400 572 93 877 78
 170250 372 416 516 94 95 171037 80
 226 66 93 425 26 77 649 172092 274 325
 60 760 173112 62 236 63 554 620 174068
 70 334 513 29 693 850 175100 295 502
 878 977 176156 455 177038 175 206 35
 574 178383 646 98 942 179602 61 63 928

W 10-tym dniu ciagnienia klasy IV-ej duża wygrana **Zł. 10.000**

padła znowu w kolekturze
„UŚMIECH FORTUNY”
 na nr. 22450.
 Bydgoszcz, Pomorska 1.
 Oddział w Toruniu, Zeglarska 31.

III-cie ciagnienie

Po złotych 200:
 1 348 468 597 944 1259 365 621 2139
 92 554 905 753 72 82 3032 112 23 55
 326 64 592 928 4150 643 5255 575 673
 6001 114 74 351 454 59 524 39 7067
 181 246 476 78 833 8145 403 623 71 713
 850 9343 50 635
 10074 297 314 36 716 11197 228 488
 776 82 12522 638 803 26 910 23 13369
 409 89 941 14000 42 161 478 670 725
 800 942 15218 467 522 836 916 16210
 413 98 518 694 809 17051 254 331 656
 892 18379 548 19621 760 904 22
 20003 238 326 481 501 688 2115 294
 350 51 734 91 830 920 22391 403 99 579
 670 23180 71 306 549 712 883 95 24017
 89 123461 507 59 926 48 25118 53 421
 745 88 933 26196 962 81 27256 59 61
 71 312 49 434 541 603 849 28133 378 97
 605 922 83 29130 662 92 773 94 828
 30277 546 71 31004 316 576 995 32065
 129 392 416 587 91 687 734 816 935
 33206 17 393 518 602 78 797 34180 202
 338 518 613 39 800 35191 585 691 97
 764 900 36173 212 609 718 37232 478
 820 38068 447 39125 67 765 835
 40631 760 813 41427 60 821 32 941
 42053 11677 254 362 509 706 67 43053
 236 480 533 85 632 709 969 44616 89
 326 401 632 48 78 890 965 45145 284 88
 46447 759 47168 669 48296 511 638 78
 886 88 49364 414 507
 50006 281 491 727 832 963 51194 207
 90 675 710 888 918 52147 81 470 576
 53042 105 290 342 44 49 526 730 59 66
 931 70 54029 149 341 742 55024 49 158
 33 301 55 544 601 56 72 776 91 56118
 316 492 874 57031 129 481 521 673 715
 44 58189 208 38 98 517 691 978 59087
 217 300 28 78 469 806
 60036 197 581 665 887 980 61140 42
 950 62048 51 196 565 752 63045 297
 64067 147 734 97 806 26 65092 139 429
 748 66146 223 516 889 908 67007 76
 313 401 11 530 886 93 68063 630 770
 994 69017 23 185 247 350 672
 70001 122 67 89 239 743 48 847 950
 58 71562 860 72061 166 237 415 564 850
 52 64 964 73196 521 893 74041 485 823
 948 75016 128 298 364
 76539 845 932 77031 108 274 851

Na ziemiach Pomorza

Poświęcenie i otwarcie rozgłośni toruńskiej „Polskiego Radja” wspólną uroczystością całego Pomorza

Wczoraj po raz pierwszy przemówiła oficjalnie rozgłośnia toruńska Polskiego Radja. Ten uroczysty moment poprzedziła solenna msza św., którą w bazylice św. Jana odprawił ks. prałat Wysiniński, w obecności całego personelu rozgłośni.

O godz. 14 w salach Dworu Artusa zagajono konferencję prasową, uczestnicy której po spożyciu śniadania, udali się do pięknego gmachu rozgłośni, wybudowanego niedawno tuż za torami kolejowymi dworca Toruń-Przedmieście. Tu dwudziestu kilku dziennikarzom pomorskim udzielił szczegółowych objaśnień dyrektor techniczny Polskiego Radja inż. Heller. Towarzyszyli mu specjalnie przybyli na dzień wczorajszyszy z Warszawy dyrektor generalny Polskiego Radja Jaxa-Chamiec, dyr. gen. Dąbrowski dyr. Dunin-Karwicki, red. Strzelski, Sosnowska, inż. Rabecki i inż. Sommer.

Nowoczesna sylweta rozgłośni, na tle której tak charakterystycznie pnie się ku niebu wspaniałe maszty i antena, znajduje swój odpowiednik wewnątrz gmachu, będącego prawdziwym cakiem — jakby się na oko zdawało — nie wiedzy technicznej, lecz sztuki jubilerskiej. Tak precyzyjnie, tak doskonale skonstruowano aparaturę radjostacji, tak pomysłowo i nowoczesnie urządzono wnętrza rozgłośni.

DZIEJE BUDOWY.

W kwietniu ubiegłego roku Polskie Radjo uruchomiło specjalny Wydział Budowy, którego zadaniem było skonstruowanie i wykonanie aparatury dla Torunia. Na Forcie Mokotowskim w Warszawie, gdzie swego czasu była pierwsza stacja radjowa w Polsce, o której istnieniu zapomnieli już pewnie słuchacze, własnymi siłami poczęło Radjo budować precyzyjną i skomplikowaną aparaturę. Do budowy nowej stacji w własnym zakresie skłoniły Polskie Radjo nie tylko względy ekonomiczne — konieczność najdalej idącej samowystarczalności — ale przede wszystkim fakt, że dobroć stacji zależy przede wszystkim od wartości konstrukcji i precyzji laboratoryjnego wykonania. Stacja toruńska nie jest więc produktem seryjnym. Przy konstrukcji jej wykorzystane zostały ostatnie zdobycze techniki, teoretyczna wiedza i doświadczenie dyrekcji technicznej.

Z wyjątkiem instrumentów pomiarowych i lamp nadawczych, wszystko w radjostacji toruńskiej jest pochodzenia krajowego. Huty śląskie wykonały piękny maszt-antena wysokości 160 metrów. Jest to ostatnia zdobycz techniki nadawania radjowego, która pozwala rozszerzyć zasięg promieniowania o przeszło 1/3 w stosunku do dawniej stosowanych anten. Dzięki temu masztowi audycje wypromieniowane ze stacji toruńskiej będą rozchodziły się w takim zasięgu, jakby moc nadawcza stacji wynosiła nie 24 kw, ale 48 kw. W budynku radjostacji oprócz pomieszczeń dla aparatury nadawczej znajduje się studio do odczytów, oraz małych zespołów muzycznych. Większe koncerty będą odbywać się na mieście (w salach Dworu Artusa), skąd będą transmitowane. Radjostacja jest bogato wyekwipowana w nowe urządzenia mikrofonowe i kontrolne, umożliwiające różne kombinacje, jakie zająć mogą przy nadawaniu własnego programu lub retransmitowaniu programów z innych rozgłośni.

NA FALI KRAKOWA.

Zwiększająca się ciągle ilość stacji nadawczych na świecie spowodowała „ścisk” w eterze, który uniemożliwia dowolny wybór fali dla nowych stacji. Toruń znalazł się w tem właśnie położeniu. Dlatego Polskie Radjo przeznaczyło dla nowej stacji falę, na której pracował dawniej Kraków, co jest tem słuszniejsze, że Kraków posiadał radjostację bardzo słabej mocy. Obecnie więc Toruń pracuje na fali 304,3 metrów, czyli z częstotliwością 986 kc, zaś Kraków poczaw-

szy od dnia 10 bm. przeszedł na falę 293,5 metrów, czyli na częstotliwość 1022 kc. Nowa ta fala nie została wprawdzie przyznana Krakowowi przez między narodowe porozumienie, ale Kraków zajął ją, ponieważ miejsce to było wolne w eterze, względnie okupowane tylko przez drobną, niesłyszalną u nas stację hiszpańską.

W ten sposób w dziedzinie najbardziej nowoczesnej zaakcentowana została odwieczna łączność między Krakowem a Toruniem, między południem Polski a północą, między kolebką naszej myśli państwowej, a bramą wiodącą do mocarstwowej przyszłości.

NAJCENNIJSZY REGJONALIZM.

Wprawdzie stacja toruńska pomyśla-

na była jako przekąznikowa, już jednak od początku działalności Polskie Radjo umożliwiło jej własny regionalny program. W oparciu o niewyzyskany jeszcze a bogaty folklor ziemi pomorskiej, o skarby ludu zaklęte w pieśń, obyczaj i mowę, o nowe wartości kulturalne, które narastają, — program radjowy Torunia będzie niósł na całą Polskę i poza jej granice wieść, czem było, czem jest i czem ma być polskie morze i polskie Pomorze. Oczywiście nie będzie on zasklepiiony w interesach samego Torunia, ale przede wszystkim będzie wyrazicielem wielkich wartości wszystkich miast pomorskich, szczególnie tych, które zdołają się na wysiłki, aby swą odrębność umieć zaakcentować w sposób artystyczny i radjofoniczny.

Nowe transporty pomarańcz nadeszły do Gdyni

Przedwczoraj i wczoraj nadeszły do Gdyni nowe znaczne transporty pomarańcz. I tak statek szwedzki „Masuria” przywiózł z Walencji 905,6 ton owoców południowych, w czem 9 tysięcy skrzyń pomarańcz włoskich. Statek szwedzki „Erland” przywiózł z Palestyny 6.000 skrzyń pomarańcz. Statki polskie „Lech” i „Lublin” przybyły wczoraj z ładunkiem 9.500 skrzyń pomarańcz hiszpańskich, wreszcie na statku „Iborg” przyszło 1.500 skrzyń. Ogółem w ciągu ostatnich dwóch dni nadeszło do Gdyni 26.000 skrzyń pomarańcz.

Jak się dowiadujemy w najbliższych

dniah przybyć mają do portu gdyńskiego dalsze transporty pomarańcz na statkach „Caledon” i „Warmja”, tak że import tych owoców w bieżącym tygodniu dojdzie do 40 tys. skrzyń. Oczekiwanym jest również transport ok. 40 tys. kg. mandarynek.

Intensywne nasycanie rynku temi owocami powinno wpłynąć na stabilizację cen, które jak już donosiliśmy zostały urzędowo ustalone na 1.30 zł za 1 kg. pomarańcz w detalu. Są to oczywiście ceny maksymalne i wobec dużej podaży towaru należy oczekiwać dalszej ich niżki.

Okręty marynarki wojennej wyratowały „Starnię”

Po kilkugodzinnnej akcji ratowniczej okrętami marynarki wojennej „General Haller” i „Smok” udało się ściągnąć z mielizny na pełne morze statek badawczy Morskiego Instytutu Rybackiego „Starnia”.

Statek ten — jak już donosiliśmy — w drodze powrotnej z Bornholmu skutkiem zepsucia się motoru i zamrażnięcia został wyrzucony przez morze na

wydmy piaszczystą koło Helu i uległ uszkodzeniu.

Wyratowaną „Starnię” holuje do portu gdyńskiego kuter „Orkan”. Podróż jest dość utrudniona, gdyż przez przedziurawione dno „Starni” napływa woda, którą ciągle trzeba wypompowywać.

Wartość wyratowanego statku wynosi około 60 tys. zł.

Tajemnicze włamanie do biura gminnego w Orłowie Morskiem

Niewykryci dotychczas osobnicy dokonali onegdaj włamania do biur urzędu gminnego w Orłowie. Dostawszy się w nocy do biura, opryski przeprowadzili dokładną rewizję całego lokalu. Porozbijane zostały wszystkie szafy i stoły, z których powyciągano nazewnątrz książki i papiery. Kiedy nazajutrz rano stwierdzono niespodzianą „lustrację” biura na podłogach rozrzucone były wszystkie akta, rachunki, teczki i zeszyty.

Po dokładnem zbadaniu „roboty”

przekonano się, że nic nie zginęło. Wątpliwem jest również, aby złodziej szukali pieniędzy gminnych, które zginęły, jak wiadomo, już znacznie wcześniej. Nietknięto żadnego z wartościowych przedmiotów, znajdujących się w biurze jak np. lornetki polowej i drogiego pierścienka z kamieniem.

policja prowadzi energiczne dochodzenie celem wykrycia sprawców nocnego włamania, noszącego raczej charakter zaimprovizowanej „lustracji”, niż kradzieży.

Smutnie zakończona zabawa inżyniera-sportowca

Inż. Emchowiec był niegdyś świetnym graczem ligowej „Polonji”, a imię jego głośnym było w kręgach sportowych. Ale z czasem wysportowany inżynier wyszedł z podziwianej niegdyś przez tłumy, formy i zajął się sprawami handlowymi.

Nowe interesy inż. Emchowicza wymagały niemiędszej zresztą ruchliwości od dawnych zawodów sportowych, to też od czasu do czasu lubiał on wypocząć w towarzystwie przyjaciół i przyjaciółek.

Bawiąc w interesach handlowych w Gdyni pan Emchowiec zaglądnął do Cukierni Warszawskiej, gdzie w towarzystwie pięknej fordanserki wypił kilkanaście dużych kieliszków konjaku. Przy sąsiednim stoliku poznał on sympatycznego pana Grajewskiego, z którym udał się do innego nocnego lokalu i wreszcie obaj nowi przyjaciele znaleźli się nad ranem w Hotelu Morskim. Inżynier nie mógł już ruszać się i tylko oparłszy się o stół nucił rzewne piosenki studenckie, patrząc z rozczuleniem, jak uprzejmy i uczynny pan Grajewski płaci rachunek, wyciągając z kieszeni jego pugilares, po który kompletnie pijany Emchowiec nie mógł już sam sięgnąć.

Wesółe wieczór w lokalach gdyńskich

pozostawiłby bez względu na mocny ból głowy miłe i beztroskie wspomnienie w sercu i duszy inżyniera Emchowicza, gdyby obudzony rano w hotelu, nie znalazł do swego portfela.

Po 1860 złotych, które znajdowały się tam jako świadectwo dobrego interesu, zrobionego w Gdyni, nie było ani śladu.

Z mgły wspomnień wczorajszych wynurzyła się uprzejma twarz przyjaciela Grajewskiego.

Dochodzenia policyjne mimo kategoriycznych zaprzeczeń Grajewskiego, że o pieniądzu Emchowicza nie mu nie wiadomo, wykazały, że on właśnie jest mocno o ich zlikwidowanie podejrzany.

Onegdaj Grajewski stanął przed sądem. Do rozprawy powołano, aż 30 świadków, którzy pamiętnego wieczoru bawili się z wysportowanym inżynierem.

Ale inż. Emchowiec, świetny sportowiec, chluba ligowej „Polonji” i pierwszorzędnym handlowcem, okazał się bardzo nieobowiązkowym świadkiem i na rozprawę się nie stawił.

Odroczono więc ją, aż do czasu, gdy będzie mógł znowu do Gdyni przybyć. Rozprawa będzie duże zaciekawienie.

Wielką rolę w procesie skupienia całego Pomorza wokół stacji toruńskiej odegrały zapewne reportaże, które będą odzwierciedlać ważniejsze wydarzenia poszczególnych miast tej dzielnicy.

Narazie został ustalony program lokalny do końca sezonu zimowego Polskiego Radja: Program ten realizowany jest etapami. Od 1 stycznia Toruń nadaje już stale wiadomości sportowe, informacje o życiu artystycznym i kulturalnym Pomorza, oraz tak ważne dla nowej rozgłośni skrzynki: programową i techniczną. Pierwsza z nich służy do nawiązania bezpośredniego kontaktu z nowymi słuchaczami nowej rozgłośni, druga zaś informuje o technicznych warunkach odbioru i wyjaśnia wszystkie wątpliwości radioamatorskie słuchaczy Torunia. Od 15 stycznia rb. pójdą w świat z rozgłośni toruńskiej wiadomości rolnicze, pogadanki rolnicze, odczyty, recytacje, prozy i poezje, feljetony literackie i fragmenty teatralne, które dla Pomorza ze względu na pracujący na terenie całego Pomorza Teatr Ziemi Pomorskiej będą miały doniosłe znaczenie. „Koncerty życzeń” i retransmisje ze stacji zagranicznych uzupełnią tymczasowy program nowej rozgłośni.

Jeśli chodzi o program lokalny, ale o te audycje, które z Torunia będą szły na całą Polskę, to tu właściwie nie ma żadnych ograniczeń, prócz oczywiście jakościowych.

Akt poświęcenia

Głównym punktem programu uroczystości była — zapowiedziana przez nas kilkakrotnie — audycja okolicznościowa. Poprzedził ją akt poświęcenia radjostacji, którego dokonał J. E. ks. biskup Chełmiński dr. Okoniewski, specjalnie przybyły na uroczystość toruńską z Pelplina.

Audycja inauguracyjna

Na uroczystość otwarcia przybyli z Warszawy p. wiceminister poczty i teleg. Drzewiecki, dyrektor departamentu p. Roman Starzyński, dyrektor naczelny Polskiego Radja p. Chamiec. Również przybył J. E. ks. biskup Okoniewski oraz przedstawiciele władz państwowych z Pomorza z p. wicewojewodą pomorskim Starzyńskim, dowódcą OK. VIII generał Thomme i generał Maksymowicz - Racyński, jako przedstawiciel inspektora armji gen. Norwid - Neugebauera pułk. Płachta - Piatowicz, starosta krajowy Łącki, prezydent miasta Bolt, dalej przedstawiciele miejscowego społeczeństwa, organizacji i stowarzyszeń.

Słowo wstępne wygłosił p. dyr. Chamiec, następnie przemawiali p. wicewojewoda pomorski Starzyński, p. wiceminister Drzewiecki, J. E. ks. biskup Okoniewski i p. starosta krajowy Łącki.

Chór „Lutni” wykonał dwie pieśni „Wistło moja” i ks. Lewandowskiego „Do pracy”.

Po kaszubskim przemówieniu p. inż. Szuleja chóry „Dzwon” i Dyrekcyj Koleiowej odśpiewały Hymn Pomorski Moczyńskiego i „Nasz Bałtyk” Nowowiejskiego.

(Streszczenie przemówień wygłoszonych podczas uroczystości otwarcia rozgłośni zamuszeni jesteśmy z powodu braku miejsca odłożyć do następnego numeru).

W czasie przerwy p. wiceminister Drzewiecki wygłosił krótkie przemówienie do zebranych na cześć tych, którzy stację budowali, a mianowicie inż. Hellera, pod którego ogólnem kierownictwem stacja była budowana i konstruktorów stacji pp. inż. Rabędzkiego i Janika. Pan wiceminister nadał nazwę nowej stacji H. R. J. 24, gdzie liczba 24 oznacza ilość kilowatów. Po skończonej uroczystości otwarcia rozgłośni toruńskiej Dyrekcja Polskiego Radja przyjmowała przedstawicieli władz, urzędów i zaproszonych gości w salach Dworu Artusa.

Dzięk w Bydgoszczy

środa
16
stycznia

Kalendarzyk rzym.-kat.

Środa: Marcelego pap. m. — Czwartek: Antoniego op

— **Dyżur nocny aptek** do dnia 20 bm. włącznie pełnią: Apteka pod Aniołem, ul. Gdańska 65, tel. 3-85, Apteka przy pl. Teatralnym, ul. Marsz. Focha 10, tel. 19-62 i Apteka Tarasiewiczza, ul. Orła 8, tel. 1-46.

Z TEATRU MIEJSKIEGO.

Dziś, w środę „Niewiniątko” operetka Millöckera.

W czwartek kratochwiła W. Rapackiego „**Człowiek, który nie pije**”.

Już w najbliższą sobotę wejście na repertuar naszej sceny jedna z najpiękniejszych operetek Kalmmana „**Bajadera**” w opracowaniu muzycznym J. Sillicha i w reżyserji W. Rychtera. W głównych partjach i rolach ujrzymy ulubieńców publiczności, a więc pp.: Fontanównę, Nochowicz, Balickiego, Dowmuntę, Dzwonkowskiego, Iwańskiego, Lochmana, Rewkowskiego i Rychtera. Efektowne ewolucje przygotowuje J. Fabian, solo baletowe zaprodukuje primabalerina Popielewska.

W niedzielę premiera komedji J. Blizńskiego „**Rozbitki**” w reżyserji St. Dąbrowskiego, w obsadzie czołowych sił naszego dramatu.

REPERTUAR KIN.

- ADRIA: „Księżniczka przez 30 dni”.
 APOLLO: „Dama z Moulin Rouge”.
 BALTYK: „Pierwsza miłość cowboya”.
 KRISTAL: „Frasquita”.
 REWJA: „Poskromiciel”.

Informator dla przyjeżdżających do Bydgoszczy

Odjazd podcał. z Bydgoszczy
 (ważny od dn. 7. 10. 1934 r.)
 Toruń—Warszawa: 2,37, 6,50, 8,05, 9,57, 13,55, 15,30, 18,01, 19,58, 21,26, tranzytowy 23,16.

Tczew—Gdańsk—Gdynia: 0,40. (do Łaskowic), 3,56, 5,50 (do Łaskowic), 7,35, 12,13, 13,13 (do Łaskowic), 17,17, 20,03, 20,10.

Kosówka—Gdynia: 8,12, 15,55.
Nakło—Piła: 0,01, 6,15, 19,42, 14,45, 19,46.
Unisław—Brodnica: 4,50, 8,11, 13,45, 16,10, 21,55.
Inowrocław—Poznań: 2,21, 3,50, 6,20, 11,45, 13,40, 18,10, 20,40, 22,25.
Wągrowiec—Poznań: 5,00, 10,32, 13,26, 18,54.
Inowrocław — Karsznice — Herby Nowe: 2,21, 13,40.

Restauracje i Kawiarnie

Restauracja i Cukiernia Berendt. Wyborowa kuchnia, wyśmienite ciastka.

Najlepsza okazja kupna

Łyżwy, narty — „Syrena-Sport”, Gdańska 19, I p.

Z miasta

— **Podziękowanie.** Zarząd Katolickiego Tow. Robotników Polskich parafji M. B. N. P. na Szwederowie wyraża w im. wszystkich członków, wdów i dzieci najserdeczniejsze podziękowanie Ofiarodawcom, którzy przyczynili się do urządzenia obchodu gwiazdkowego Towarzystwa i obdarzenia najbiedniejszych. Przedewszystkiem Zarząd dziękuje p. Staroście Grodzkiemu za zezwolenie na urządzenie zbiórki, która przyniosła 381,00 zł. dochodu.

— **Cena pomarańcz.** Zarząd Miejski podaje do wiadomości, iż wskutek zarządzenia Min. Przem. i Handl. maksymalna cena pomarańczę w sprzedaży detalicznej nie może przekraczać 1,30 zł. za kg. (o czym pisaliśmy już w nr. wczorajszym). Zarząd Miejski wzywa, by mieszkający kupowali pomarańcze na wagę, a nie na sztuki i nie placili cen wyższych, wnosząc ewent. zażalenia do referatu cen maks. ul. Grodzka 25, pókiż 20, celem pociągnięcia winnych do odpowiedzialności za wyszysk.

— **Komunikat Starosty Grodzkiego w Bydgoszczy.** Podaje do publicznej wiadomości, że w związku z wprowadzeniem w życie nowych przepisów o zabezpieczeniu ruchu na przejazdach kolejowych (strzeżonych) w poziomie szyn, (Dz. Tar. i Zarz. Kol. N. 13 z d. 26. II. 1932 r.) zostaną usunięte zbędne tablice z napisem „Baczność, jeżeli się dzwonek odezwie lub zaporę jest zamknięta, należy się bezwarunkowo zatrzymać” — na przejazdach przy ulicach Grunwaldzkiej, Gdańskiej i Ciemnej.

— **Związek Pań Dcemu** urządza jednorazową lekceję gotowania, prowadzoną przez fachowego kucharza w Gazowni Miejskiej, w piątek 18 bm. o godz. 17-tej. Informacje i zapisy w sekretarjacie Związku.

— **Dyrekcja Miejskiej Szkoły Żeglarskiej i Szypry** przez Publ. Szkole Dokszałcającej Zawodowej ... 1 w Bydgoszczy doposi zainteresowanych, że nauka rozpocznie się w poniedziałek, dnia 21 bm. Zgłoszenia przyjmuje Sekretarjat szkoły do 20 bm.

— **Stowarzyszenie Restauracji** w Mieście. Miesięczne plenarne zebranie dnia 17 bm. o godz. 17,30 w sali n. Wicherta („Stara Bydgoszcz”)

— **Bydgoski Klub Sportu Wędkarskiego.** Roczne walne zebranie dnia 16 bm. o godz. 19 w lokalu p. Mellera, pl. Piastowski.

— **Mecz bokserski.** W sali p. Małeckiego przy IV śluźie odbęda się w dniu 20 bm. o godz. 20 bokserskie zawody towarzyskie pomiędzy „Astorią” Zw. Strzeleckiego a drugą pięściarską Z. S. z Grudziądza.

— **K. S. „Iron”.** Schadzka w czwartek, dnia 17 bm. o godz. 18-tej w szkole Mickiewicza na Około.

— **B. K. S. „Wodnik”.** Gimnastyka dla członków odbęda się w poniedziałki i czwartki w hali Gimn. Kopernika. Początek o godz. 20. Ćwiczenia prowadzi mgr. w. f. p. Zakrzewski.

Z życia kolejowców-kreglarzy

Dnia 12 bm. odbyło się królewskie kulanie „Szekcji Kreglarzy Ogniska III (dyrekcji nego) K. P. W.” w Bydgoszczy, przy udziale przedstawicieli Zarządu Ogniska III ob. Franciszka Mellera, kierownika Ogniska III, ob. mgr. Winklera oraz 14 członków sekcji. Uroczyste otwarcie królewskiego kulania poprzedziło przemówienie przedstawiciela Zarządu Ogniska III i oddanie 3 honorowych rzutów.

Królem sekcji na rok 1935 został ob. Jan Oblamski, I rycerzem ob. Bronisław Lipiński, II rycerzem ob. Józef Bauchowicz, którzy udekorowano pamiątkowymi żetonami.

Poza tem wszyscy członkowie sekcji otrzymali pamiątkowe nagrody.

Uroczystość królewskiego kulania odbyła się w koleżeńskim i serdecznym nastroju.

Nowy Zarząd Koła Zw. Właśc. Nieruchomości na Wilczaku

W lokalu p. Ganswindta przy ul. Nakielskiej odbyło się onegdaj zebranie **Zw. Właścicieli Maja Nieruchomości przy BBWR.** na przedmieściu Wilczak-Jary. Obrady zajął prezes p. Sarnowski. Zarząd Koła lokalnego na rok biezący wybrano w składzie: pp.: **Sobański — prezes, Burchardt — wiceprezes, Michalski — sekretarz, Jozenas — zast. sekr., Herdin — skarbnik i mgr. Szymański.** Ze sprawozdania z działalności Koła L. O. P. P. za rok ubiegły wynika, że czynnych członków było przeciętnie 30—34, zaś wpływy ze składek wyniosły 186,50 zł.

W toku dalszych obrad omówiono sze-

reg spraw związanych z życiem przedmieścia, poruszając m. inn. sprawę fatalnego stanu ul. Jary (Czerwonego Krzyża), której naprawę rozpoczęto już w roku 1930, jednakże bez skutku.

Zagadkowe aresztowanie

Dowiadujemy się, iż przed kilku dniami aresztowany został w Bydgoszczy z polecenia władz miejskich pracownik Zarządu Miejskiego, **Czesław Wypijewski.** Aresztowanie to nastąpiło na skutek wykrycia pewnych nadużyć, dostatecznie dotychczas niewywietlonych. Z tych też względów szczegóły afery trzymane są narazie w tajemnicy.

Jak zdołaliśmy się poinformować aresztowanie Wypijewskiego nie ma przy czynowego związku z wykrytymi niedawnymi nadużyciami buchalterów bydgoskiej Gazowni Miejskiej.

Ucieczka więźnia

Onegdajszej nocy zbiegł z domu karnego w Trzęciewnicy pod Nakłem, pow. wyrzyńskiego więzień karny **30-letni Józef Krawczyński,** odsiadujący karę 3-letniego więzienia za kradzież. Krawczyński zbiegł w ubiorze więziennym, bez piąszcza. Przed skazaniem Krawczyński mieszkał w Bydgoszczy przy ul. Lwowskiej.

Dobre rady na karnawał

Choć raz trzeba zapomnieć o wszystkim. O kłopotach. O nędzy i brzydki. O nieprzyjaciółach i o przyjaciółach. Raz właśnie w karnawale. Iść na jeden czy na dwa bale to nie jest rzecz ponad możliwości przeciętnej kryzysowej zgnębionego śmiertelnika. Nawet kryzys nie jest dokuczliwy, gdy się wie, jak się do niego zabrać.

Madrej głowie dość po słowie. Nie będziemy zbyt obszernie tej rzeczy samej przez się zrozumiwać tłumaczyć. A więc krótko:

jeśli chcesz być szczęśliwym
 jeśli chcesz mieć dzień spokojny i noc niesfrasobliwą

jeśli wogóle czemś jesteś w Bydgoszczy — to pamiętaj że Bal Prasy odbęda się w roku bieżącym dnia 9 lutego we wszystkich salach restauracji, kawiarni i cukierni Pod Orłem. Będzie to wytworna, a jednocześnie powszechna mobilizacja wszystkiego co w naszym mieście najpiękniejsze i najatrakcyjniejsze. Zresztą o szczegółach pomówimy jeszcze osobno.

Komitet balowy przygotowuje listę zaproszeń, o informację i z pretensjami należy się zgłaszać do redakcji pism bydgoskich.

Nowe Koło LOPP w Bydgoszczy

Na terenie Państw. Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Bydgoszczy zorganizowano w myśl nowej instrukcji w dniu 10 b. m. **Koło L. O. P. P.,** zrzeszające około 40 członków. Do Zarządu weszli pp. dr. Kwieciński — prezes, inż. Krukowski — wiceprezes, Michalski — sekretarz, Jozenas — zast. sekr., Herdin — skarbnik i mgr. Szymański. Ze sprawozdania z działalności Koła L. O. P. P. za rok ubiegły wynika, że czynnych członków było przeciętnie 30—34, zaś wpływy ze składek wyniosły 186,50 zł.

która to suma została w całości wplacona na konto L. O. P. P. Obrady dały wytyczne Kołu co do działalności na rok bieżący. Postanowiono zakupić dla Koła niezbędną literaturę z zakresu obrony przeciwigazowej i przeciwlotniczej, oraz wszcząć propagandę wśród członków do stałego czytania periodycznych pism L. O. P. P. Zebrania sprawozdawczo-referatowe w myśl nowych instrukcji Zarządu Okręg. L. O. P. P. postanowiono urządzać w odstębach dwumiesięcznych.

Włamywacz-dżentelman Zimniak przed sądem

Przedwczoraj przed bydgoskim Sądem Grodzkim odpowiadał znany z głośnego niedawno aresztowania **dżentelman - włamywacz Edmund Zimniak,** który zasłynął nie tylko jako autor cyklu niezwykle śmiałych i udatych włamań do szeregu poważnych firm miejscowych, lecz również z szerokiego gestu, dzięki czemu utrwalił się najbardziej w pamięci. Zimniak — jak sobie to zapewne Czytelnicy przypominają — potrafi w iście magnackim gestem sprezentować swej kochance kosztowne „tapety” z angielskiego płótna introligatorskiego, które następnie, jako wzorowy „narzeczony” własnoręcznie do ścian pokoju swej lubej przykleić.

Wraz z Zimniakiem na ławie oskarżonych zasiadli: **kochanka jego 31-letnia Władysława Szyperska, 42-letni szewc Mikołaj Donarski, 32-letni ślusarz Paweł Labicki, 28-letni księgowy Paweł Zablocki oraz 24-letni elektromonter Kurt Gapski.** Zimniak dokonywał swoich zuchwałych włamań sam, bez niczyjej pomocy — reszta oskarżonych zaś, bądź to przechowywała zdobywa-

ne przezeń łupy, bądź też za grosze kupowała.

W wyniku przeprowadzonej rozprawy, Sąd skazał Zimniaka za włamanie do **f-y Bucholz,** skąd Zimniak skradł **jak wiadomo dwa radioaparaty** i szereg mniejszych przyrządów wartości 970 zł — na rok i 6 miesięcy więzienia, za włamanie do **f-y „Perun”** przy ul. Gdańskiej na 8 miesięcy więzienia, za włamanie do introligatorni **p. Czuby** (skąd pochodziło płótno angielskie wartości 250 zł) na rok więzienia i za włamanie do składu farb p. Kluczyńskiego również na rok więzienia. Tak więc razem uzbierało się Zimniakowi 4 lata i 2 miesiące...

Szyperska skazana została za udzielanie Zimniakowi pomocy i przechowywanie skradzionych przez niego przedmiotów na 10 miesięcy więzienia. Poza tem Sąd skazał księgowego Zablockiego na pół roku więzienia, z warunkiem zawieszenia wykonania kary przez przeciąg 2 lat. Pozostałych oskarżonych, z braku dostatecznych dowodów winy Sąd uwolnił.

Łyżwiarskie mistrzostwa Bydgoszczy

Tegoroczne mistrzostwa miasta, które odbęda się w niedzielę dnia 20 stycznia o godz. 9-tej na ślizingawce **B. K. S. Polonja** przy ul. Hetmańskiej obejmują następujące konkurencje: jazda szybka dla pań do lat 18 — bieg 500 mtr., jazda szybka dla pań ponad lat 18 — biegi 500 i 1000 mtr., dla panów do lat 18 — biegi 500, 1500 i 3000 mtr., dla panów ponad lat 18 — 500, 1500 i 5000 mtr., jazda figurowa dla pań, panów i parami.

Zgłoszenia przyjmuje do dnia 18 stycznia 1935 roku Wydział Wychowania Fizycznego

ul. Libelta 5. Startować w zawodach mogą zawodnicy z całej Polski tak stowarzyszeni jak i niestowarzyszeni.

Celem umożliwienia czołowym zawodnikom Bydgoszczy startowania również i w mistrzostwach Pomorza, które odbęda się w niedzielę w godzinach wieczornych w Toruniu, część konkurencji a mianowicie: bieg 5000 mtr. dla panów i 1000 mtr. dla pań odbęda się w piątek o godz. 20-tej na ślizingawce Polonji. Pozostałe konkurencje odbęda się w niedzielę o godz. 9-tej rano.

Z Tow. Polsko-Czechosłowackiego

Przed kilku dniami odbyło się w Bydgoszczy zebranie **Towarzystwa Polsko-Czechosłowackiego,** na którym p. Kierski z Poznania, znany działacz na polu zbliżenia polsko-czechosłowackiego wygłosił obszerny referat o obecnych stosunkach polsko-czeskich. Omawiając powody ostatnich zdrażeń między obu państwami, mówca podniósł konieczność współpracy pomiędzy obu narodami na polu zbliżenia kulturalnego i gospodarczego. Nad referatem wywiązała się bardzo ożywiona i rzeczowa dyskusja, w której zabierali głos pp. mec. Slenk, dr. Chmielarski, dr. Szymanowski, dr. Wierciński, red. W. Górnicki i inni.

„Gwiazdka” Zw. Krawiectwa Damskiego

Istniejący od dawna w Bydgoszczy **Związek Krawiectwa Damskiego** obchodził w b. roku obchód gwiazdkowy dla swoich członków po raz pierwszy. „Gwiazdka” odbyła się ub. niedzieli w lokalu Zjednoczenia Zgromadzenia przy ul. Jagiellońskiej. Liczne zgromadzone członków i gości powitał serdecznie prezes Związku **p. Schultz,** z kolei o kolicznosciowe przemówienie wygłosił **p. Janicki,** poczem Związkowi składał przedstawiciel Zjednoczenia. Przy wspólnej herbatce spędzono kilka godzin na pogawędcę koleżeńską, poczem odbyły się tańce.

Janowiec

— **Osobiste.** Naczelnik stacji kolejowej Janowiec p. Wasiak przeniesiony został do Barcina.

— **Oplatek organizacji P. W. w Janowcu** odbył się tradycyjnym zwyczajem i w bieżącym roku. Pośród licznymi gośćmi znajdował się również pp. **ref. Świerczewski,** jako zast. p. starosty ze Żnina, prezes **Z. S. w Żniniu p. kpt. Curzytek,** p. poseł **Michalski,** p. **Szymański** i in. Podczas wieczorku wystawiono „Szopkę Janowiecką”, przedstawiającą 10 najpopularniejszych osobistości miasta. Pomysłowe to widowisko skomponowali pp. **wójt Niezgodą,** oraz główny organizator obchodu p. **kier. szkoły Lisowski.** **Przysposobienie Wojskowe Kobiet** wystawiło oryginalne „radio”, zyskując sobie aplauz obecnych i rzesiste oklaski. Na wyróżnienie zasługują również popis p. p. inżynierowej **Krańwickiej** i **dr. Niemczyłowa,** w rolach „dziada i baby”. W miłym nastroju, bawiąc się doskonale uczestnicy „gwiazdki” spędzili kilka godzin przy wspólnym stole.

— **Niezwykłe czelnym złodziejem** okazał się kilkakrotnie już karany piekarz z zawodu **Władysław Konieczny,** który przychwycony na gorącym uczynku kradzieży żyta na szkodę **p. Kurowskiego,** domagał się podczas rozprawy... **zapłaty** za przeniesienie skradzionego worka na komisariat w asyście policjanta. W wyniku rozprawy Koniecznego spotkała sowa „zapłata”, w wysokości nieliczą bezwzględnie aresztu.

— **Ku czci 30-lecia twórczości Pana Prezydenta Rzplitej** na zebraniu Zw. Rezerwistów w Janowcu wygłosił referent oświatowy Oddziału **p. naucz. Wiśniewski** aktualny odczyt. P. Wiśniewski w ujmującej formie przedstawił w zarzysie całokształt wybitnej pracy naukowej Pana Prezydenta oraz znaczenie Jego pracy dla stanowiska Polski.

— **„Dzień Bydgoski”** można zaprenumerować w Janowcu w biurze p. **Walentego Kasprzaka,** przy ul. Szkolnej 5. Tam również można kierować miejscową korespondencją.

Nakło n. Notecią

— **Walne zebranie Koła Przyjaciół Z. S.** odbyło się dn. 11 bm. w świetlicy miejscowego Oddziału Zw. Strzeleckiego. Po zagażeniu zebrania przez **prezesa ob. reagenta Knacha** uczczono pamięć zmarłego sekr. **Koła S. p. ob. Wylegali.** Przewodnictwo obrad powierzono prezesowi **Fed. P. Z. O. O. kpt. rez. dr. Johannowi.** Kolei nastąpiły sprawozdania z działalności Zarządu. **Akcja świetlicowa i mundurowa** była, jak z relacji tych wynika — **główną troską Koła Przyjaciół.** Na wniosek ob. rtm. rez. **Inieckiego** wybrano Zarząd w dotychczasowym składzie, a mianowicie: **ob. ob. rejent Knach — prezes, Krzyżkiewicz i prof. Jutsch — wiceprezesa, Owśnianowski — sekretarz, Zieliński — skarbnik, Widzyńska, Ćwikowa i Derkowska — członkinie. Kom. Rew. tworzą ob. ob.: sędzia Zawko, dr. Johann i por. Kochanowski.** W toku dalszych obrad ustalono program prac na rok bieżący.

W zebraniu Koła Przyjaciół uczestniczyli liczni goście, m. in. ob. burmistrz **Bobowski,** prezeska Oddz. żeńsk. **Z. S. ob. Widzyńska** i prezes Oddz. męsk. **Z. S. ob. Zieliński.**

— **Walne zebranie Zw. Weteranów Powstań Narodowych R. P. Koła w Nakle** odbyło się w sali p. **Betschera.** Do prezydium poproszono del. pow. **Zw. Wet. p. rtm. rez. Inieckiego,** jako przewodniczącego, **p. Sikorskiego,** jako sekretarza, oraz pp. **Daroniową i Wróblewicza,** jako ławników. Jak wynika ze sprawozdań, Koło liczy obecnie 148 członków, w tem 100 zweryfikowanych. Zarząd ścisły wybrano w dotychczasowym składzie t. j. pp. **por. Kochanowski — prezes, kom. Wiżyn-Jastrzębski — wiceprezes, Brzeziński — sekretarz, Betscher — skarbnik, ppor. rez. Ajtner — ref. ośw., zast. sekr. Reszyński i Antczak** jako ławnicy i zastępcy: **Sadowski, Dzikowski i Szukiewicz.** Do Kom. Rew. weszli pp. **Kitowski, Sikorski i Wróblewicze.** Jako delegatów na Zjazd do Poznania wybrano **prezesa i sekretarza.** Po oświadczeniu jeszcze szeregu spraw natury organizacyjnej okrzykiem na cześć Rzplitej, Jej Prezydenta i Marsz. Piłsudskiego, zebranie zakończono.

Tanie pomarańcze

Znaszli ten kraj,
Gdzie cytryna dojrzewa,
Pomarańcz blask —
Majowe złoci drzewa?
Gdzie wieńcem bluszcz
Ruiny dawne stroi,
Gdzie buja laur,
I cyprys cicho stoi?
Znaszli ten kraj?

Tak zapytywał ongi Mickiewicz Henrykę Ankwiczyównę, wzywając ją do Neapolu.

My teraz w związku z aktualną sprawą obniżenia cła wwozowego na te południowe owoce, zapytamy niektórych panów zpośród pomarańczowych detaliistów

— Czy znacie kraj, gdzie nie bluszcz, ale pajęczyna zasnuje wejście do waszych składów?

— Czy znacie kraj, gdzie wasze czoła bynajmniej nie laur przyozdobi, raczej skrzydełka Merkurego, jako bożka nie tylko kupców?..

— Czy znacie kraj, gdzie cyprys cmentarny cicho stanie na waszej ruinie, odstraszać klientów, nie dających się wyzyskiwać.

Bo pamiętajcie, że pomarańcze, które powinny być artykułem jadalnym pierwszej potrzeby, ciągle jeszcze przez większość ludności w Polsce były uważane za luksus — i to właśnie wskutek tego, że były za drogie.

Teraz nareszcie stan ten uległ zmianie. Zawarte ostatnio umowy, obniżające stawki celne w bardzo wybitnej mierze, umożliwiły nasytzenie rynku krajowego niezwykle tanimi pomarańczami.

Pomarańcza, sprowadzona do Gdyni, kosztuje 6 groszy, dosłownie: sześć groszy! Przewóz do wnętrza kraju kosztuje zaledwie ułamek grosza.

I ta sama pomarańcza w niektórych sklepach gdy ją chce się kupić dla dziecka lub dla chorego, kosztuje 25 do 55 groszy!

Gdybyśmy uwzględnili zupełnie pokazywane zyski najbardziej wydłużonego łańcucha pośredników — to godziwa cena pomarańczy w kraju, i to pomarańczy najwyższego gatunku, nie powinna przekraczać kilkunastu groszy. Powiedzmy: maksymalnie 20 groszy, a wielkiej katarskiej nie więcej nad 40 gr.

Jak się okazuje, największą część winy ponoszą tu hurtownicy-spekulanci, którzy jak hyjeny rzucili się do Gdyni, żeby zapobiec obniżeniu cen, bo rzec się nie chcą nadmiernych zysków.

To też w swej egoistycznej kalkulacji nie wszyscy przewidzieli wznastające uświadomienie konsumenta i coraz silniej występujący zmysł oszczędności, jakiego zastrzył wśród rzesz społecznych pięcioletni kryzys.

Spółczeństwo — to już nie stado baranów, które można bezkarnie strzyc. Spółczeństwo nauczyło się rozróżniać godziwy zysk kupca od kłusownictwa i sobkostwa. Zwłaszcza, że do tej nauki znakomicie przyczyniła się postawa władz państwowych, całkiem zdecydowana, gdy chodzi o walkę z kłusownictwem gospodarczem.

Jak się dowiadujemy, władze rozpoczną ze swej strony kroki, aby wywrzeć na spekulantów odpowiedni nacisk.

Skloniło je do tego i to, że nowoczesne metody odżywania kładą specjalny nacisk na spożywanie surowizn, zwłaszcza w okresie zimowym. Nauka stwierdziła, że do rozwoju człowieka w latach dzieciństwa, jak i do utrzymania sił człowieka dorosłego konieczne są witaminy, zawarte w jarzynach i w owocach. W zimie z natury rzeczy świeżych jarzyn w naszym klimacie nie posiadamy, a owoców mamy niestety wciąż jeszcze mało... Nasze sadownictwo stoi na niskim stonunkowo poziomie i nie jest tak rozposzczędnione, aby zaspokoić mogło potrzeby 33 milionów ludzi. I dlatego też owoce południowe odgrywały zawsze wcale poważną rolę w naszym imporcie. Specjalnie zaś pomarańcze, zdaniem lekarzy stanowiące jedną z najzdrowszych pożywek.

To też wskutek zawartych umów ogólna dostawa pomarańczy w ciągu tej środy ma być trzy razy większa, niż było ogólne nasze ostatnie całoroczne zapotrzebowanie. Będzie więc 3 razy więcej pomarańczy i jeśli niektórzy kupcy będą się trzymali z cenami, te od nas zeleżą, by ich składy omiść nawet przy zakupie wszelkich innych owoców.

Więcej szczerości

Echa artykułu posła dr. Jeszkego

Obóz ludzi prowadzących ster obecnych rządów w Polsce ma to do siebie, że odważnie podchodzi do różnych zagadnień naszego życia zbiorowego. Śmiało i bezwzględnie poruszamy zarówno zagadnienia niepopularne z punktu widzenia dobra własnego Obozu jak i zagadnienia, jakie wyrosły i narosły skutkiem długotrwałej niewoli. Przed kilku miesiącami na łamach pism praządowych czytaliśmy enuncjacje byłych premierów, pułkownika Sławka i Prystora, w których po męsku podniesiono różne bolączki i niedomagania naszego życia zbiorowego. Ostatnio jeden z czołowych przedstawicieli Obozu Niepodległościowego na terenie Wielkopolski dr. Jeszke z Poznania poruszył niezwykle żywotne zagadnienia interesujące nasze Ziemię Zachodnie. Poruszył zagadnienie obsadzenia Pomorza i Wielkopolan na stanowiskach rządowych. Zagadnienie na naszym terenie niezwykle aktualne. I zdawać się mogło, że od prasy opozycyjnej, która tak często i tak pobieżnie do tego zagadnienia podchodzi będzie można wymagać, że enuncjacje rodowitego Wielkopolanina dr. Jeszkego podał z całą obiektywnością i bezstronnością.

Wszak zagadnienie to podniósł człowiek który wyrósł w Wielkopolsce i dla dobra tej części kraju pracuje bardzo żywo. Niestety jednak stało się inaczej. Zwyciężyła znowu małostkowość i z poważnego artykułu, prasa opozycyjna zacytowała tylko wyjątki, pacząc cały sens artykułu.

Enuncjacją dr. Jeszkego, zajął się również „Dziennik Bydgoski” poświęcając jej dwa artykuły wstępne. Niestety jednak anonimowy autor artykułów poszedł niezbyt uczciwie za wywodami posła dra Jeszkego i z obszernego artykułu zacytował tylko te ustępy, które w oderwaniu od całości sprawiłyby wrażenie, iż dr. Jeszke stwierdza, że w Polsce kierują się obecne czynniki rządowe dzielnicowością. Zacytowano tendencyjnie tylko pewne ustępy artykułu dra Jeszkego, nie podając tych ustępów, które w sposób jasny tłumaczą powody obecnego stanu rzeczy. A chyba od Chrześcijańskiej Demokracji można domagać się więcej uczciwości w podchodzeniu do tego zagadnienia. Niestety panowie z Ch. D. pozazdrościli demagogji panom z pod znaku N. D.

Cóż więc powiedział poseł dr. Jeszke,

Napad rabunkowy i nieudana randka

Jak wyglądał „napad” przy ul. Mostowej?

W jednym z ostatnich numerów naszego pisma podaliśmy notatkę o napadzie rabunkowym, jaki miał rzekomo miejsce na ul. Mostowej, a którego główną bohaterką jest niejaką Helena Bossardówna z Bydgoszczy. Ponieważ uszkodzona o „napadzie rabunkowym”, nie doniosła policji, — przeto władze bezpieczeństwa w myśl przysłowia o gorze i proroku — same podeszły do sprawy. I tu przyznać trzeba przykry fakt „napadu rabunkowego” przybrał w krytycznym oświetleniu naszej brzydki ślad czej znacznie sympatyczniejszą formę, przekształcając się w zgoła pikantną historijkę romantyczną, o nieznacznym tylko podłożu kryminalnym. Okazało się mianowicie nie mniej i nie więcej, że dwaj faktyczni sprawcy „napadu”, 37-letni Juljusz Smura (ul. Sienkiewicza 31),

z zawodu zecer, oraz 37-letni Alfons Radtke (ul. Hetmańska 15) byli znajomymi „ofiary napadu” Bossardówny, fryzjerki zatrudnionej w jednym z zakładów przy ul. Pomorskiej, a pomysłu napadu rodził się z powodu nieudanej randki. Smura i Radtke około północy, gdy Bossardówna skończyła pracę udali się do jakiegoś lokalu, poczem Smura, nie mogąc nakłonić towarzyszkę do odwiedzenia jego mieszkania — śnać na „pamiętkę” czy też jako rekompensatę zabrał jej teczkę z zawartością 12,50 zł. Teczkę tę następnego dnia fryzjerka odebrała, ale bez gotówki i tu zdaje się należy szukać początku historii o „napadzie rabunkowym”.

Tyle dla wyjaśnienia tej pozornie pozorniej sprawy.

Przysłużyli się przyjacielowi ale sami przez 2 lata posiedzą

48-letni Czesław Jańczak i 27-letni Antoni Koślicki, były sekretarz adwokacki z Bydgoszczy mogliby uchodzić za wzorowych przyjaciół, gdyby w ich „drobnej” przysłudze, jaką swemu czasowi oddali wspólnemu znajomemu, niejakiemu Kazimierzowi Kornaszewskiemu nie tkwiło pewne „ale”, które w sposób rażąco kolidowało z paragrafami kodeksu karnego, mówiącymi o zbrodni krzywoprzysięstwa. Kornaszewski, który stał przed sądem z powództwa cywilnego niejakiej Maczkowskiej — niechcąc płacić przypadających nań z tytułu nielegalnego ojcostwa alimentów powołał

się na świadectwo Jańczaka i Koślickiego. Ci zaś, nie mając zbytnych skrupułów zeznali pod przysięgą, iż utrzymywali w decydującym dla sprawy okresie czasu stosunki cielesne z powódką, wobec czego Maczkowskiej skargę oddalono.

Sprawa się jednak wydała — i Jańczak wraz z Koślickim za swą „przysługę” przyjacielską stanęli przed obliczem trybunału karnego Sądu Okręgowego w Bydgoszczy, który wymierzył im za krzywoprzysięstwo po 2 lata bezwzględnego więzienia.

Po 7 miesiącach wykryto podpalacza własnego mienia

W nocy z 20 na 21 lipca ubiegłego roku w zagrodzie rolnika Bronisława Gołębińskiego w Piwnicach powiatu wąbrzeskiego powstał pożar, który zniszczył dom mieszkalny, stodołę oraz chlew

wraz z żywym i martwym inwentarzem, wyrządzając 15.000 zł. szkodę.

Początkowo przypuszczano, że przyczyną pożaru była wadliwa budowa komina w domu mieszkalnym. Mimo to jednak, na żądanie jednego z towarzyszy ubezpieczeniowych przeprowadzono dochodzenie, wynik którego okazał się dla właściciela zagrody bardzo niemily.

Przed kilku dniami stwierdzono, że zabudowania były podpalone, a podpalaczem był Bronisław Gołębiwski. W ub. sobotę osadzono go w areszcie śledczym Sądu Grodzkiego w Wąbrzeźnie.

Zamiast premji asekuracyjnej, której Gołębiwski spodziewał się po pożarze, otrzymał karę, którą kodeks przewiduje dla podpalacza, to jest dłuższy pobyt w więzieniu

a o czym przemilczał tendencyjnie „Dziennik Bydgoski”.

„Najprzód trzeba przypomnieć — pisze dr. Jeszke — że w chwili powstawania Państwa, w Wielkopolsce, na Pomorzu i Śląsku spotykamy nadzwyczaj niski odsetek inteligencji, nadającej się do objęcia stanowisk urzędniczych: prawników n. p. naliczono tylko ca. 150 tak, że ilość ta nie starczyła nawet na obsadzenie stanowisk sędziowskich. Nawet sił nauczycielskich nie starczyło; innych urzędników administracyjnych wogóle nie było.

Wiemy, że w tych warunkach Ministerstwo b. d. z. pr. sprowadzać musiało siły urzędnicze z tych części Polski, w których był ich nadmiar t. j. z Małopolski. Urzędnicy ci i sędziowie przybyli i należą im się wdzięczność za to, że pomogli zmontować tutejszy aparat sądowy i administracyjny.

Na tym przykładzie widzimy, że postulaty cytowane powyżej z wspomnianego memoriału, iż poszczególne dzielnice winny dostarczać ilości urzędników proporcjonalnie do ilości mieszkańców, jest wykonany tylko wtenczas, jeżeli odpowiednia ilość osób kwalifikujących się na urzędników istnieje. Wówczas nie było jej tak jak nie ma jej dziś w takich polaczkach kraju, jak na Wileńszczyźnie na Polesiu czy na Wołyniu.

Czy dzisiaj na Ziemiach Zachodnich mamy dostateczną ilość ludzi wykwalifikowanych do objęcia tych stanowisk?

Bez wątpienia w międzyczasie ilość inteligencji wzrosła niewspółmiernie, czego najlepszym i równocześnie najsmutniejszym dowodem jest ta wielka ilość bezrobotnych inteligentów. Ilość inteligencji jednakże nie jest jedynym sprawdzianem dla stwierdzenia posiadania materiału na obsadzenie urzędów, Wiemy, że z postępem czasu coraz więcej każda administracja państwowa dąży do tego, by mieć urzędników jak najwięcej wykwalifikowanych przez systematyczną służbę przygotowawczą, że ponadto wymaga się od urzędnika, szczególnie administracyjnego wielu innych warunków przydatności; przecież nigdy nie było do pomysłenia, aby obsadzano urzędy administracyjne ludźmi, do których regimine niema zaufania politycznego, na których nie może bezwzględnie polegać; tego nie znosi żaden mechanizm administracji państwowej.

I jeszcze jedno: nawet gdy istnieje zastrębiej więcej wykwalifikowanych kandydatów na urzędników nie można z nich zrobić urzędników tak długo, jak miejsc są zajęte, jak długo niema wakansów.

W łączności z tem, przypomnieć należy, że ziemię Zachodnie potraktowały kwestję obsadzania urzędów swego czasu z pewnym niedocenianiem istoty sprawy. W czasach dobrej konjunktury nie było chęci do obejmowania urzędów. Wolne zawody, handel, przemysł, bankowość, to przedstawiało pońiniejże perspektywy. Przecięż znana jest długie lata trwająca ucieczka prawników naszych ze stanowisk sędziowskich do adwokatury. Przepisowe 2 lata wytrzymał na stanowisku sądownym, bo wytrzymać musiał, lecz oczekiwać się nie mógł chwili, kiedy wybiła ostatnia godzina jego urzędowania.

W tych to czasach, po roku 1926, sam byłem świadkiem, jak władze centralne wysilały się, by na różne kierownicze stanowiska pozyskać ludzi miejscowych. Przypominam sobie, jak szukano kandydatów na Prezesa Sądu Apelacyjnego, Komitetu Likwidacyjnego, Izby Skarbowej, Okręgowego Urzędu Ziemiańskiego; byli kandydaci miejscowi, proszono ich o objęcie tych stanowisk, lecz trudno, odmawiano.

Jeszcze jeden moment chciałbym w łączności z tem naświetlić. Wytwarzanie przez tutejszą opozycję, szczególnie narodowo-demokratyczną, awersji do władz centralnych, mamienne opinii, że lada chwila oni obejmą władzę państwową, odstraszało ludność tutejszą przez długie lata od chęci szczerzej współpracy z Rządem, tak, że niejednokrotnie słyszało się zdanie: „Urzędu z rąk tego rządu, nie przyjąłbym nigdy — poczekam, aż się system rządzenia zmieni”.

Czekali długo, dziś już przestali czekać.

Tak więc nie ulega wątpliwości, że wielką część winy za to, że się tak stało, jak dziś jest przypisać należy samym sobie.”

Chyba i tą część enuncjacji p. dra Jeszkego czytał anonimowy autor artykułu „Dziennika Bydgoskiego” jako, że w lwiej części jest ona w pośrodku artykułu. I dlatego też uważamy, że życzenie autora artykułu „Dziennika Bydgoskiego”, aby głos dra Jeszkego nie był głosem wołającego na puszczy, jest nieszczerze.

Z chwilą, gdy życzy się czegoś, to nie trzeba w pierwszej linii powodować że głos ten w stosunku do „Dziennika Bydgoskiego” jest właśnie głosem wołającego na puszczy. (w. g.)

Zimowy kurs instruktorski Chorągwi Pomorskiej Harcerzy

W czasie od dnia 3 do 13 stycznia br. odbył się w Borkowie Kartuzkim zimowy kurs instruktorski. Komendę kursu stanowili: hm. Wacław Świeradziński, hm. Gawarczycki, phm. Zieliński Henryk, Nogajski i Walerjan Lewandowski. W kursie brało udział około 45 uczestników, przeważnie starsi harcerze, w tem 15 nauczycieli, którzy już od kilku lat są czynnymi członkami Związku Harcerstwa Polskiego. Kurs stał na wysokim poziomie, bowiem oprócz systematycznych przeprowadzonych zbiórek, po których odbywały się dyskusje, uczestnicy zdobywali wyższe stopnie i sprawności harcerskie. Podczas kursu na ręce komendanta Chorągwi Pomorskiej hm. Wacława Świeradzińskiego, złożyło 5 uczestników przyrzeczenie harcerskie. Uroczystość ta odbyła się w nadzwyczaj uroczysty sposób, bowiem trzymano się pewnej obrzędowości, którą to w obozach harcerskich nadzwyczaj się propaguje.

W miłym nastroju zakończono dnia 13 bm. kurs, poczem uczestnicy zdrowo i z pełnym zadowoleniem rozjeżdżali się do swoich środowisk, aby tam nadal w drużynach kontynuować swoją pracę harcerską w myśl przyrzeczenia i dekalogu harcerskiego.

Pomorzanin uzyskał doktorat na uniwersytecie „Columbia” w Nowym Jorku

Jak się dowiadujemy, ostatnio p. mgr. filozofii prof. Józef Jastak, syn znanego i powszechnie szanowanego obywatela miasta Kościerzyny p. Jakóba Jastaka, uzyskał doktorat filozofii na uniwersytecie „Columbia” w Nowym Jorku.

Praca doktorska, napisana w języku angielskim, brzmiała: „Variability Of Psychometric Performances in Mental Diagnosis”.

Stan wody na Wiśle

Poziom wody w Wiśle i jej dorzeczu wynosił 15 stycznia o godz. 7 rano:

W Krakowie (-2,12) -2,18; w Nowym Sączu (Dunajec) (0,78) 0,87; w Przemyślu (San) (-0,92) -0,90; w Zawichoście (1,55) 1,57; w Warszawie (1,34) 1,26; w Wyszakowie (Bug) (0,48) 0,46; w Pułtusku (Narew) (1,13) 1,11; w Płocku (1,56) 1,51; w Toruniu (1,82) 1,88; w Fordonie (1,50) 1,59; w Chełmnie (0,90) 1,00; w Grudziądzu (1,36) 1,53; w Kozłowie (1,22) 1,54; w Pielku (0,38); w Tczewie (0,28) 0,74; w Einlage (1,96) 2,16; w Schlievenhorst (2,10) 2,40.

W nawiasach podajemy stan wody z poprzedniego dnia.

Temperatura wody wynosiła w dniu 14 i 15 bm. o godz. 7 rano 0,3 st. C.

Temperatura powietrza o godz. 7 rano w dniu 14 bm. wynosiła -2 st. C., a w dniu 15 bm. -3 st. C.

Kierunek wiatru: południowy.

Co? - Kiedy? - Gdzie?

Repertuar Teatru Ziemi Pomorskiej.
„Moralność pani Dulskiej” — w środe, 16 bm., w Grudziądzu, w czwartek, 17 bm., w Chojnicach, w piątek, 18 bm., w Chełmnie.
„Zwyciężył krzyż” — w czwartek, 17 bm., w Tczewie, w piątek, 18 bm., w Gdańsku.

Dnia 14 stycznia 1935 r., ubył z szeregow naszych gorliwy i sumienny pracownik i Kolega, s. p.

FRANCISZEK MARKS

Kierownik pociągu II. klasy w Grudziądzu
o czym zawiadamiają
Zawladowca stacji
z pracownikami służby konduktorskiej i stacyjnej

Eksportacja zwłok odbędzie się z domu żałoby Grudziądz, ul. św. Wojciecha 28, w dniu 17 stycznia 1935 r., o godz. 15.

Inauguracyjne zebranie Skupienia Pomorskiego „Zarzewie”

Dnia 20. stycznia b. r. o godz. 20.00 odbędzie się w Toruniu w salach oficerskiego Kasyna Garnizonowego przy ul. Żeglarskiej Nr. 8. Inauguracyjne zebranie Skupienia Pomorskiego „Zarzewie” z następującym programem:

- 1) Zagajenie: Gen. bryg. Mazyłowicz Raczynski Włodzimierz, dca 4 D. P.
- 2) Historia ruchu zarzewiańskiego i Polskich drużyn strzeleckich — Gen. dyw. Norwid Neugebauer Mieczysław, Inspektor Armji.
- 3) Program prac Skupienia Pomorskiego na przyszłość — kol. Socha-Paprocki Franciszek.
- 4) Przemówienie Prezesa Zarządu Głównego „Zarzewie” kol. Dr. Helczyńskiego Bronisława, Pierwszego Prezesa Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Następnie odbędzie się zebranie towarzyskie.

W związku z powyższym Zarząd Skupienia Pomorskiego zaprasza tych wszystkich członków byłych organizacji Zarzewiańskich jak: Legja Niepodległości, Znicz, Zarzewie, Polskie drużyny strzeleckie, Tajny Skauting, Drużyny Podhalańskie, lokalne Drużyny Strzeleckie, Drużyny Harcerskie i Drużyny Bartosze, którzy dla braku ich w ewidencji zaproszeń nie otrzymali, a którzy znajdują się na terenie okręgu pomorskiego, o wzięcie udziału w zebraniu z tem, że zaproszenia mogą otrzymać przy wejściu na salę u sekretarza Skupienia. Za Zarząd: Prezes Skupienia — Mazyłowicz Raczynski, General brygady. Wiceprezes — Socha-Paprocki Franciszek. Sekretarz — Sidorski, Mjr. dypl. Skarbnik — Inż. Jacyna Władysław.

Ważne dla inwalidów wojennych

W związku z świeżo ogłoszonym rozporządzeniem Rady Ministrów z 13. 11. 1934 r. dowiadujemy się z miarodajnego źródła że rozporządzeniem tem uchylone zostały częściowo postanowienia ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkim z 17. 3. 1932 r. w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 23. 10. 1933 r. zawierające prawo do zaopatrzenia pieniężnego względnie obniżające o 10 proc. rentę zasadniczą w stosunku do inwalidów, którzy:

- 1) pełnili służbę ochotniczą w wojsku Rzeczypospolitej Polskiej w czasie wojny lub w uznanych przez Państwo Polskie wojskowych formacjach polskich przy armjach obcych lub
 - 2) którzy brali udział w walkach orężnych przeciw państwu zabobczym i nieprzyjacielskim o niepodległość Polski po dniu 1. 8. 1914 r. albo
 - 3) którym nadano order wojenny „Virtuti Militari”, Krzyż lub Medal Niepodległości lub Krzyż Walecznych.
- Przywrócenie lub podwyższenie zaopatrzenia pieniężnego nastąpi od pierwszego dnia miesiąca po udowodnieniu przez inwalidę jednej z okoliczności wyżej wymienionych jednak nie wcześniej, niż od 1. stycznia 1935 r.

Do udowodnienia uprawnień przewidzia-

nych w punkcie 1 i 2 par. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia służyć mogą tylko poświadczenia właściwych władz (instytucji), podległych Ministerstwu Spraw Wojskowych, stwierdzające imię i nazwisko, datę urodzenia i stopień wojskowy inwalidy określenie formacji wojskowej lub Oddziału, miejscowości i okresu czasu, w których inwalida pełnił służbę ochotniczą lub brał udział w walkach orężnych o niepodległość Polski, zaś do udowodnienia okoliczności przewidzianych w punkcie 3 par. 1 powyższego rozporządzenia mogą służyć dokumenty (lub uwierzytelnione odpisy) nadania odznaczenia albo odpowiednio zaświadczenia władzy (ciała kolegałnego) o nadaniu odznaczenia.

Przez udział w walkach orężnych przeciw państwu zabobczym i nieprzyjacielskim o niepodległość Polski po 1 sierpnia 1914 należy rozumieć czynne uczestnictwo w walkach orężnych o niepodległość Polski, prowadzonych przez Oddziały niezależne do wojska Rzplitej Polskiej ani do uznanych przez Państwo Polskie wojskowych formacji polskich przy armjach obcych (np. w powstaniu górnośląskim, w powstaniu wielkopolskim, w obronie Lwowa, w akcji oswohodzenia Wilna itp.).

Programy radiowe RADJOSTACJA WARSZAWSKA.

Czwartek, dnia 17. 1. 1935 r.

6.45 Audycja poranna. — 12.10 „Nad Strym i Horyniem” — pogadanka dla dzieci o Wotyniu w opracowaniu H. Ładosza (z piosenkami i muzyką) w wykonaniu Zespołu Niny Mańskiej. — 12.30 XI-ty Poranek Szkolny z Filharmonji Warszawskiej, zorganizow. przez Pol. Radio wespół z Wydziałem Oświaty i Kultury Zarządu m. st. Warszawy i Zarządem Sp. Akc. Filharmonji Warszawskiej. — 13.00 Dziennik południowy. — 13.05 Z rynku pracy. — 13.10 Dalszy ciąg Poranku Szkolnego z Filharm. Warsz. — 13.35 Przegląd giełdowy. — 15.45 Koncert Zespołu Henryka Golda. — 16.45 Lekcja języka francuskiego. Lektor Lucien Roquigny. — 17.00 Teatr Wyobraźni nadaje oryginalne słuchowisko, pióra Józefa Mayena pt.: „Marberina”. — 18.00 Skrzynka pocztowa — koresp. bieżąca ośmów dr. Marjan Stępowski. — 18.10 „Moje uwagi o żywieniu krów ziemą” (wygl. p. Marjan Strzęsiewski, gospodarz małorolny z Grodkowa). — 18.25 Chór Dana i Adam Wysocki (pięty). — 18.45 „Co czytać” (nowości baletystyczne) — szkic literacki, wygl. dr. Tadeusz Makowiecki. — 19.00 Recital fortepianowy Ryszarda Wernera. — 19.20 Feljton aktualny. — 19.30 Piosenki w wykonaniu Ryszarda Crooksa (pięty). — 19.50 Wiadomości sportowe. — 20.00 Koncert symfoniczny z Filharmonji Poznańskiej. Wykonawcy: Orkiestra Symfoniczna pod dyr. Zygmunta Latoszewskiego i Zdzisław Jahne (skrzypce). — 20.45 Dziennik wieczorny. — 20.55 „Jak pracujemy w Polsce”. — 21.00 Dalszy ciąg koncertu z Poznania. — 21.45 „Skutki walki z religją” — wygl. ks. Michał Klepacz. — 22.00 Koncert reklamowy. — 22.15 Muzyka taneczna z dancingu „Paradis”. — Orkiestra Fronta. — 22.45 Rozmowy z angielskimi słuchaczami P. R. — poprowadzi p. Tadeusz Ordon. — 23.05 Dalszy ciąg muzyki tanecznej z dancingu „Paradis”.

PROGRAM RADJOSTACJI TORUŃSKIEJ. Czwartek, 17 stycznia 1935 r.

15.40—15.45 Sygnał oraz zapowiedź programu. 15.45—16.45 Transmisja z Warszawy koncert zespołu H. Golda. 16.45—17.00 Transmisja z Warszawy. Lekcja języka francuskiego L. Roquigny. 17.00—18.00 Transmisja z Warszawy. Teatr Wyobraźni. Oryginalne słuchowisko pióra J. Mayena p. t. „Barberina”. 18.00—18.10 Skrzynka pocztowo-techniczna ośmów p. W. Janicki. 18.10—18.25 Transmisja z Warszawy „Moje uwagi”. 18.25—18.45 Transmisja z Poznania: pieśń w wykonaniu A. Ruckgaberówny (sopran) przy fortepianie prof. Wł. Raczkowskiego. 18.45 do 19.00 Transmisja z Warszawy „Co czytać?”. 19.00—19.20 Transmisja z Warszawy. Recital fortepianowy R. Wernera. 19.20 do 19.30 Transmisja z Warszawy. Feljton aktualny. 19.30—19.45 Transmisja z Warszawy. Piosenki w wykonaniu R. Crooksa. 19.45 do 19.50 Program na dzień następnny. 19.50 do 19.55 Transmisja z Warszawy. Wiadomości sportowe. 19.56—20.00 Wiadomości sportowe z Pomorza. 20.00—20.45 Transmisja z Poznania: koncert symfoniczny. 20.45—20.55 Tr. z Warszawy. Dziennik wiecz. 20.55—21.00 Transmisja z Warszawy: „Jak pracujemy w Polsce”.

Biały Tydzień

Ceny niebywale niskie. Towar zawsze solidny.
Zwracam uwagę na niskie ceny w oknach.
Płaszcz damskie i męskie za bezcen.
Na towary wełniane,
jedwabie, swetry oraz wszystkie artykuły nie objęte cenami Białego Tygodnia udzielam **20% rabatu**

Wszyscy spieszymy do
W. Mikołajczyka
Gdynia, Świętojańska vis a vis K. K. O.

M. G. EBERHARDT. OFIARA CHIRURGA POWIEŚĆ SENSACYJNA

— Gorąco mi w tych przesłaniach jak w laźni. — Poruszyła się nerwowo na posłaniu i twarz jej znalazła się w pełnym świetle, a ostre linje koło oczu widocznie się barzdo. Zawsze dziwiłam się akwamarynowej głębi jej źrenic. Zamiast, żeby się wydawały płytkie, jak to bywa przy jasnych oczach, były dziwnie przezrocyste, wymowne i tajemnicze, a jednocześnie pozabawione wszelkiego wyrazu. Miały barwę i niezłębioną mroźność. Właścicielka ich nosiła z upodobaniem akwamaryny. Na porcelanowym blacie stoliczka stojącego obok łóżka, leżała kupka klejnotów: długie kolczyki, dwie ciężkie bransolety i kilka pierścionków, połyskujących bladej zielonobłękitnymi ogniami. Widocznie zdjęła to wszystko z powodu gorąca. Muszę przyznać, że miała efektowną urodę, ale ja osobiście wolę piękność nie tak egzotyczne, a zato hoże. Choć się tak tyczy zdrowia, to wątpię, czy ona kiedy chorowała. Złamanie ręki to przecież nie choroba, a wypadek. Poza tem była pasjonatką. Sięgając zdrową ręką do prawie pustej paczki Chesterfieldów, leżącej obok klejnotów, popro-

siła mnie o zapalenie zapalki. Uczyniłam to, siląc się na uprzejmość.
— Niech pani zgasi Parzy mnie pani w nos. Czy policja się wyniosła?
— Zdaje się.
— Miałam z nimi fatalny dzień! — Zaciągnęła się szybko dymem, zmrzuryła oczy, strzepnęła z purpurowych ust okruszynę tytoniu i zapytała odniechcenią, ale z wymownym błyskiem oczu: — Więc dziś nie wypuszczacie gości? A, o to jej chodziło!
— Nie, proszę pani. Nikogo, z wyjątkiem pana Courtney'a Melady'ego. Dr. Kunce nie pozwolił dziś na żadne wizyty.
Było to prawdą. Masy chorobliwie ciekawych ludzi, zahipnotyzowanych przez prasę, przypomniły sobie o chorach znajomych z naszego szpitala i zapragnęły ich odwiedzić. Do mniejszych utrapień tych dni należały tłumy gości i bezustanne telefony.
— Dr. Kunce zakazał wizyt! Pomimo to, proszę, jeżeli dziś jeszcze kto do mnie przyjdzie, żeby go tu poprosić. Może pani powiedzieć doktorowi, że nie sobie

nie robię z jego zakazów. Niech go wszyscy djabli!
— Z przyjemnością, proszę pani — odparłam grzecznie, wychodząc. W korytarzu spotkałam Ellen i posłałam do lodowni do kuchni djetetycznej po piwo dla pani Harrigan.
W chwilę potem wyłonili się ze schodów dr. Kunce i sierżant Lamb. Obaj byli bez kurtek, ale i tak wyglądali na spoconych i zziębniętych.
— Jak tam pani Melady? — zapytał z miejsca doktor.
— Ciągle to samo.
— Ciągle to samo — powtórzył z wątpliwaniem sierżant. — No, próbujemy z nią pogadać. Jeszcze nam nic nie powiedziała. Co, panie Kunce? Ale wiele się po niej nie spodziewam, jeżeli będzie tak warjowała jak zrana. Czy nie byłoby sposobu, żeby ją trochę utemperować?
— Nie — odparł zniekłym głosem doktor. — Niech pani idzie z nami. Pani Melady wymaga starannej opieki. Jakże tam idzie? — Podszedł do biurka, przerzucił wykres gorączki, zamarszczył brwi nad wykres Dione, nad innymi kiwnął głową i zapytał zniżej, czy pani Harrigan nie kazala mu czegoś zakomunikować.
Zdjął mnie pokusa powtórzenia mu jej polecenia dosłownie, lecz powiedział-

łam tylko, że proszę o pozwolenie przyjmowania wizyt.
— Och, naturalnie — odparł dr. Kunce. — W tych okolicznościach musimy zrobić dla niej wyjątek. Może przyjdzie jej adwokat w związku ze śmiercią jej męża... Niech pani będzie łaskawa ułatwić jej wszystko. Biedna kobieta!
Poszłam do 301-go zakomunikować Nancy, żeby wpuszczała gościa do pani Harrigan i udałam się za sierżantem i doktorem do pokoju Dione. Już od progu usłyszałam jej wściekły głos, zaprzeczający jakoby wiedziała coś o zniknięciu ojca i domagający się, aby ją zostawiono samą. Dr. Kunce, zlekka zburzony w swem układnym opanowaniu, już zabierał się do odejścia, kiedy Dione usiadła nagle na łóżku.
— Gdzie jest chińska tabakierka? — krzyknęła. — Jeżeli musicie czegoś szukać, to ją znajdźcie. Czy szukaliście w jego pokoju?
— Naturalnie. — odrzekł doktor. — Co to ma znaczyć? O jakiej nam tabakierce pani mówi i co ona ma wspólnego ze zniknięciem ojca pani?
— O chińskiej tabakierce — objaśniła ze złością. — Z niebieskiego lazulitu. W środku była formuła na Senjon.
Przez chwilę nikt się nie odezwał, a ona dodała ponuro:
(Ciąg dalszy, nastąpi.)

